ΕΤΟΣ Α΄. ΑΘΗΝΑΙ: ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1921 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 32

ΜΕΓΑΛΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ.— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παρασημοφορῶν τοὺς ἥρωάς μας.

ΤΥΠΟΙΣ: Α. ΔΕΝΑΞΑ & ΣΙΑΣ

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ

Ἡ Ἡρωδιὰς μαίνεται! Ἡ Ἄγκυρα κραυγάζει πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα, ἀπειλεῖ πάντας, ὁμιλεῖ διὰ πάντας. Πυρετὸς φλογίζει τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἀγκύρας καὶ ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ τρέχει προς ὅλα τὰ σημεῖα. Αἰσθάνεται τοὺς κινδύνους, βλέπει ἐρχομένην τὴν θύελλαν, βλέπει σύννεφα εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἀστραπὰς μακράν. Βλέπει μίαν καταιγίδα ἐρχομένην καὶ στήνει ἕνα πρόχειρον στέγασμα. Τὴν γαλλοιουρκικὴν συνθήκην, φανταζόμενος ὅτι ὑπ' αὐτὴν θὰ δυνηθῇ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοὺς κεραυνοὺς καὶ τὰς πλημμύρας τὰς ὁποίας ἡ καταιγὶς αὐτὴ ἐγκυμονεῖ. Τὸ στέγασμα, πρόχειρον, κατεσκευάσθη. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀνταρσίας βλέπει ὅτι εἶναι ἀνίκανον νὰ κρατήσῃ τὴν καταιγίδα. Καμμία ἀσφάλεια. Διότι λείπουν τὰ ἰσχυρὰ θεμέλια καὶ ἡ στέγη τοῦ προσκαίρου καὶ προχείρου οἰκοδομήματος εἶναι ἀθλία. Ἐνῷ δὲ βλέπει τὴν προχειρότητα τοῦ κατασκευάσματος τῆς συνθήκης αὐτῆς, ἀκούει συγχρόνως τοὺς μακρυνοὺς κεραυνοὺς ποῦ αὔριον πολὺ ταχέως θὰ φθάσουν εἰς αὐτὸν, διότι τὰ σύννεφα ὠθούμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου θὰ καλύψουν μετ' ὀλίγον τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀγκύρας. Ὁ Κεμὰλ κραυγάζει, ἀπειλεῖ. Εὑρίσκει ἓν ἄλλο πρόχειρον μέσον. Ἀναγγέλλει πολεμικὰς προπαρασκευάς. Τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως. Παρεσκευάσθη, ὥπλισε τὰς κορυφογραμμὰς, τὰς κοιλάδας, τὰς φάραγγας, κάθε βράχον τὸν μετέβαλεν εἰς φρούριον. Ὑπεχρέωσε δὲ τὸν Ἕλληνα μαχητὴν νὰ μεταβάλῃ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς βράχους αὐτοὺς εἰς αἰώνιον τρόπαιον ἑλληνικῆς δόξης. Τώρα ἐπαναλαμβάνει τὸ ἴδιον. Αὐτὸ εἶναι ἓν σύστημα πολιτικῆς. Σύστημα τῆς περιστάσεως, τῆς ἀνάγκης, τῆς στιγμῆς, τῆς εὐκαιρίας. Πρέπει νὰ συγκρατήσῃ, νὰ φοβίσῃ, νὰ ἀπειλήσῃ, νὰ ὑψωθῇ ἀπέναντι ὅλων καὶ νὰ ἐμφανισθῇ μὲ σιδηρᾶν πανοπλίαν διὰ νὰ κινήσῃ, νὰ προκαλέσῃ ἐντύπωσιν. Αὐτὴ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας. Ὅταν δὲν κατώρθωνε νὰ ἐπιβληθῇ ἐξετόξευεν ἀπειλάς. Καὶ ὅταν αἱ ἀπειλαὶ δὲν ἐπέφερον ἀποτέλεσμα συνέτριβε τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἔσφαζε τοὺς Χριστιανούς. Αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει σήμερον. Τὴν στιγμὴν ποῦ ἐγγυᾶται διὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κιλικίας, σφάζει τοὺς Ἕλληνας τοῦ Πόντου. Διὰ νὰ εὑρίσκεται δὲ πάντοτε ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι σκέπτεται μὲ τὸν ἰδικόν του ἐγκέφαλον κραυγάζει ὅτι ὁ κεμαλικὸς στρατὸς ἀνασυντάσσεται. Ὁ ἀσύρματος τῆς Ἀγκύρας παραληρεῖ. Ἐπεσκευάσθη μία γέφυρα ἐπὶ ἑνὸς ποταμοῦ. Ἔε, κ' ἔπειτα; Ἡ γέφυρα αὐτὴ περνᾷ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν παράταξιν. Μία, δύο, ἑκατὸν γέφυραι. Ἀλλ' ὅταν ἐντεῦθεν, ἐμπρὸς εἰς τὰς γεφύρας αὐτὰς ὑπάρχει τὸ σιδηροῦν τεῖχος, τὸ χαλύβδινον τεῖχος τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως, τί σημαίνει ἐὰν αἱ γέφυραι ἐπεσκευάσθησαν; Ὅτι θὰ διέλθῃ ὁ κεμαλικὸς στρατὸς φέρων μίαν, πάντοτε νέαν εὐκαιρίαν, πρὸς νέαν δόξαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τότε καλῶς ἐπεσκευάσθησαν αἱ γέφυραι. Ἔπειτα μᾶς πληροφορεῖ. Μετακινῶ τὰ σώματά μου. Νὰ μετακινηθοῦν. Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν μέτωπον παραμένει ἀμετακίνητον. Κάμνω στρατιωτικὰς μεταβολὰς, ἀλλάσσω τοὺς διαφόρους ἀρχηγούς. Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν γνωρίζει ἀπὸ μεταβολάς. Ἔχει ἕνα ἀρχηγὸν. Τὸν Προορισμόν του. Αὐτὸς ὁδηγεῖ αὐτὸν πρὸς τὸν θρίαμβον, πρὸς τὴν δόξαν, πρὸς τὴν θυσίαν, τὴν ἐγκαρτέρησιν, τὸν ἡρωϊσμὸν, τὴν νίκην. Πρὸς τὸ Μέλλον τὸ φωτεινὸν ποῦ καταυγάζεται ἀπὸ τὸ φῶς χιλίων ἡλίων. Ἤλλαξεν ἐπιτελάρχην, μετακινεῖ σώματα, ἐπισκευάζει γεφύρας. Καὶ τὰς εἰδήσεις αὐτὰς τὰς ἐκσφενδονίζει διὰ νὰ εἴπῃ κατόπιν πρὸς τὸν κόσμον: «Ἐνοιμάζω ἐπίθεσιν». Τὸ λέγει διὰ τοὺς φίλους του ἀλλ' ὄχι διὰ τοὺς ἐχθρούς του. Εἶναι ἡ πολιτικὴ, ἡ σανὶς τῆς σωτηρίας του. Ὅταν ὕβριζε τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐτυράννει τοὺς Ἄγγλους αἰχμαλώτους, ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ γονυπετήσῃ καὶ θὰ τοῦ ζητήσῃ ἔλεος. Τώρα ποῦ ἀνακαλύπτει ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ζητεῖ ἀπὸ ἀντάρτην ἔλεος, στρέφει, ὑπογράφει μίαν ἄλλην συνθήκην καὶ ἀπειλεῖ. Ἀπειλεῖ διὰ νὰ συνηγορήσουν διὰ τὴν δύναμίν του οἱ νέοι φίλοι του καὶ διὰ νὰ ἐκβιασθοῦν νὰ γίνουν φίλοι του ὅσοι δὲν εἶναι ἀκόμη ἐχθροί του καὶ στρατιωτικῶς. Ἀλλὰ τὰς ἀπειλάς του δὲν τὰς ἐκτοξεύει πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

***

Αὐτὴν ἀρκεῖται νὰ τὴν κατηγορῇ ὅτι στερεῖται πολιτισμοῦ τὸν ὁποῖον ἐμονοπώλησεν ἡ Τουρκία. Εἶναι ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀγχόνης, τῆς μαχαίρας, τῆς φυλακῆς, τοῦ διωγμοῦ, τῆς δολοφονίας, τῆς βιαίας στρατολογίας, πολιτισμὸς σφαγέων, πολιτισμὸς Ταμερλάνων, πολιτισμὸς τεράτων ἐκβραθέντων ἀπὸ τὰ Τάρταρα, διὰ νὰ βασανίσουν τὸν κόσμον. Εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον ἐπιδίδονται τώρα. Ἀπειλοῦν ἀλλὰ φοβοῦνται. Κατηγοροῦν ἀλλὰ σφάζουν. Ὑβρίζουν ἀλλὰ ἐξευτελίζονται. Ὑπόσχονται καὶ παρανομοῦν. Προσπαθοῦν ν' ἀπατήσουν τὸν κόσμον διότι δὲν ἠμποροῦν ν' ἀπατήσουν τὴν Ἑλλάδα. Φωνάζουν διὰ ν' ἀκουσθοῦν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ σιωποῦν μήπως ἀκουσθοῦν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τρίζουν τοὺς ὀδόντας των πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τρέμουν μήπως τοὺς ὀδόντας αὐτοὺς τοὺς συντρίψει ὁ ἑλληνικὸς γρόνθος. Ἥρωες τῆς στιγμῆς διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ διπλωματία των. Ὑπόσχονται ἐκπλήξεις καὶ μόνον αὐτοὶ δὲν ἐκπλήσσονται μὲ τὰς καταστροφάς των. Διότι οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀγκύρας ἔκαμαν ἐπάγγελμά των τὴν ἀνταρσίαν. Ὅταν ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν ἐσκόρπισε τὴν τουρκικὸν στρατὸν, οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ κατέφυγον εἰς τὴν Ἄγκυραν. Ἑπομένως δὲν ἐπιτρέπουν νὰ κλείσῃ τὸ Πρυτανεῖον αὐτὸ, δὲν ἐπιτρέπουν νὰ κλείσῃ αὐτὸ τὸ οἰκονομικὸν συσσίτιον τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν διὰ νὰ τρέφουν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους. Ἠπάτησαν τὸν τουρκικὸν λαὸν, συνυπεύθυνοι διὰ τὴν ἀπάτην του, θέλουν ν' ἀπατήσουν καὶ τοὺς ἄλλους. Ὁμιλοῦν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος των. Καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἡ ὁποία διὰ τὴν ἰδικήν της ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἀγωνίζεται ἀναγνωρίζει εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι εἰς τὰ μέρη των ὅμως καὶ ὄχι εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτούς. Ὅμως αὐτοὶ διὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἀναρσίαν των παραδίδουν τὴν Πατρίδα των εἰς τοὺς ξένους ἐναγκαλισμούς. Δὲν τρομάζουν καὶ οὔτε αἰσχύνονται. Παλαιὰ συνήθεια μαστροπῶν τῆς Πατρίδος των. Ἡ ἡδονόφιλος Ἀνατολὴ, καλεῖ εἰς μυστικὰ ὄργια τοὺς χρυσοφόρους ξένους. Σέκεται εἰς τὴν ὁδὸν πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαβάτας. Θέλει νὰ κλείσῃ τὸν δρόμον αὐτὸν εἰς ἐκείνους ποῦ τὸν ἐδημιούργησαν καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς ἐκείνους ποῦ ἔχουν συμφέρον νὰ τὸν καταστρέψουν. Καὶ ἡ χρυσόφιλος Ἀνατολὴ παραδίδεται εἰς τὸν διαβάτην ἀρκεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν δρόμον εἰς τὸν ἄλλον.

***

Τί περιμένομεν ἔπειτα ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ ἐξεπόρνευσαν τὴν Πατρίδα των; Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ λέξις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαναλαμβάνομεν μόνον διότι σεβόμεθα τὸ δικαίωμα πάσης Πατρίδος. Ἐν τούτοις ἀπειλοῦν. Ἀπειλοῦν διότι ὁμιλοῦντες πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἔχουν συμφέρον νὰ περιπτυχθοῦν τὴν ἀνατολὴ λαμβάνουν ἀπὸ αὐτοὺς μερικὰ ἐφόδια, ἀδιάφορον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἄγρυπνος, συλλαμβάνει τὰ πλοῖα, μὲ τὸ ὁλικὸν καὶ τὰ ἀεροπλάνα. Τί σημαίνει αὐτὸ διὰ τοὺς Τούρκους; Ἐπαναλαμβάνουν τὰς ἀπειλάς των μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αὐτὸ δὲν τοὺς ἔβλαψε. Καὶ ἔπειτα ἐκτοξεύουν ἄλλην ἀπειλήν. Νέα ἐφεύρεσις. Ἢ τὸν Τζαφὲρ Ταγιὰρ ἢ τόσους ἕλληνας ἀξιωματικοὺς αἰχμαλώτους.

Ἀντὶ τοῦ Τζαφὲρ Ταγιὰρ φυλακίζουν Ἕλληνας ἀξιωματικούς. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπειλὴ ἀλλὰ πρόφασις. Ἤθελον καὶ νὰ τοὺς φυλακίσουν τοὺς ἕλληνας στρατιωτικοὺς ποῦ ἔπεσαν εἰς τὰς χεῖράς των. Εὗρον αὐτὸ τὸ πρόσχημα. Ὅτι ἐφυλακίσθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ταγιὰρ. Ποῦ δὲν ἔμεινεν περίπατος καὶ θέατρον καὶ δρόμος νὰ μὴ τὸν ἴδῃ. Ἀπειλοῦν λοιπὸν, καὶ διὰ νὰ προφασίζωνται.

Δεχόμεθα τὰς ἀπειλάς των. Δεχόμεθα τὰς ἀδειανὰς αὐτὰς ἀπειλὰς, σιωπηλοί, ἄκαμπτοι, σκληροὶ ὡς χάλυψ καὶ ψυχροὶ ὡς μάρμαρον. Καμμία ἔκπληξις οὔτε περιέργεια. Περιμένομεν. Ἡ ἑλληνικὴ λόγχη λάμπει ἐμπρὸς εἰς τὰ στήθη των. Τὸ ἑλληνικὸν μέτωπον ἵσταται ἀκλόνητον. Κραυγάζει καὶ αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἐκτοξεύει οὔτε ὕβρεις οὔτε ἀπειλάς. Προσκαλεῖ. Καλεῖ τοὺς ἀπειλοῦντας νὰ πραγματοποιήσουν τὰς ἀπειλάς των, διαβαίνοντες τὰς γεφύρας των καὶ βαδίζοντες ἐπὶ τῶν δρόμων τοὺς ὁποίους διώρθωσαν. Ὅταν ἀποφασίσωσιν δύνανται νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπόπειραν. Καὶ τότε εἰς τὴν τουρκικὴν ἀπειλὴν θ' ἀπαντήσῃ ὁ ἑλληνικὸς κεραυνὸς πίπτων δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των, ποῦ δημιουργοῦν φανταστικοὺς κινδύνους διὰ τοὺς ἄλλους ἐνῷ σκέπτονται μόνον τὸν ἰδικόν των κίνδυνον.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΣΜΑ

Μέτουπουν χιουνιᾶς
Ζαχάρω μ' πλὶ μ' τζιέρι μ'
Εἶμι καλὰ κατακαλὰ, ὅπερ κὶ διγιὰ μᾶς πουνθῶ. Μαυι οὐρὲ πλακι μ' τοὺ τρουμιρο ὅπερ συνέβηκι. Ἰέβγαλα νεηλαδὴς χιουνίσκρις! Τ' ἀϊκοῦς τ' αἰκὼ να λιές. Κι δὲν ἔχω καρδούλα μ' μνία στάλα κυραλοιφὴ νὰ βάλου ἰπάν' γιὰ νὰ δοῦ τὴ γειά μ'. Ἰδὼ τζιέρι μ' κάνει κρύψιου μὶ δόντια! Μὴ τὰ ,ωτὰς σὶ λιέου. Φσάει ἱέγας ἀγιέρας ποῦ σὶ ξουρίζ' ,κὶ πέφτ' χιουνόνιρου ποὺ βαλαντώνη! Δόξα σοι ὅμους οὐ Θιός, οὐ Μιγαλουδύναμους φρόντισι ἡ κυρὰ Βασίλισσα κὶ μᾶς ἤρθανι φανέλλις κὶ ἄλλα μάλλινα κὶ τὰ φουρεσαμι κὶ πιρνᾶμι ζουνὶ κὶ κόττα! Τί νὰ κάμ' τινας οὐρὴ πλακίδα μ', πόλμους εἶν' αὐτούνους. Φουτιὰ νὰ κάψι. Ἰέρχιτι οὐ Κιμάλις κὶ σ' μπαίνει στὴ μύτη στὰ καλὰ καθούμινα. Κάτσι καλὰ οὐρὲ χαΐβάνι τ' λιές. Τίποτις αὐτούνους. Οὐρὲ κάτσι φρόνιμα νὰ μὴ σὶ σφουντυλιάσου. Τοὺ χαβᾶ τ' αὐτούνους. Σ' γένιτι μαθὲς τσιμποῦ'. Τότινις χάνεις κὶ οὐ τὴν ὑπουμουνὴ σ' κὶ τ' ρίχνισι κὶ τοὺν δαγκώνεις στοὺν αγκούτικα κι τοὺν δαγκώνεις στοὺν γκριτιλάγκου κὶ τοὺν ρίχνεις ἀνακούκουρδα κὶ τοὺν πρίζῃς στοὺ ρυμπὰν ποῦ τ' λιέτι οὐ ἀφαλός! Τοὺ γιδιου συνέβηκι κὶ δῶ γιὰ πέρα μ' αὐτούνους τ' ἀφαλουκουμὲς τ' Κιμαλικούς. Μᾶς κάνουνι μαθὲς τοὺν κόκκουρα. Τ' χουνεὺς γιὰ δὲ τ' χουνεὺς οὐρὲ μανάρι μ'; Ἰέρχουντι ἰφνιδίους κὶ σ' πατᾶν' ιοὺ κάλλου. Θυμόνεις κὶ σὺ, ἰξάψισι κὶ τ' μιτρᾶς τὰ παΐδια! Κὶ ἀκ' ποῦ στοὺ λιέου οὐρὴ Ζαχάρου μ'... Δὲν θὰ φύγουμι ἀποὺ δῶ ἂν δὲν σφουντυλιάσουμι μπὶτ γιὰ μπὶτ αὐτούνουν τοὺν ἀφαλουκουμένου, τοὺν ἰρίφῃ τοὺν Μουσταφᾶ Κιμάλη. Δὲν τοὺ κουνοῦμι ἂν δὲν φουνάξ' οὐ μουνάντιρους ἔλιους! Θὰ τοὺν τσουβαλιάσουμι πρῶτα. Πρῶτα, θὰ φάῃ τὴ γρουθουπατινάδα τ' κὶ ἕπτα θὰ γυρίσουμι πίσου φχαριστημένοι. Ἰδῶ θὰ φυτρώσουμι. θὰ βγάλουμι ρίζις, π' λιὲν, ὅσου νὰ τοὺν κάνουμι τοὺ ντισκιμτὲ νὰ ρικάξ'! Ἢ θὰ καθήσ' οὐ ἀφαλους στ' αὐγὰ τ' ἢ θὰ τ' πρήξουμι τοὺ πλιμόνι! Ἴνουεὶς; Ἄ;... Μνάχα νὰ μὴ λημουνήσῃς μανάρα μ' ἰφ' ὅσουν ἱέρχουντε Χριστόενννα νὰ μ' οτείλς κανένα λουκάνικου. Χάνουμι ρὲ τσιβιρδέλι μ' γιὰ λουκάνικου, μ' πέφτουνι τὰ σάλια σᾶ τοὺ σκέφτουμι, γουργουλίζουνι τ' ἄντιρά μ' σώσουν Κύριγι! Φτιάσ' τοὺ λπὸν τοὺ ταχύτιρουν ἱένα δέμα κὶ στείλτου γιατ' κουντεύου νὰ κριπάρου, κ ιυντεύου νὰ παου θράσους! Σκέφτουμι λουκάνικου κὶ μὶ πιάνει τοὺ γλυκό μ'! Θὰ τοῦ γιυτῶ κὶ θ' ἀναστηθῶ οὐ ἔρμους... Κὶ νὰ μὶ θμᾶσι πάντουτι οὐρὲ καρδιρίνα μ' γιατὶ οὐ ἱέρουτα σ' μοῦχει κάψ' τὰ φυλλουκάρδια, χτπάει ἡ καρδούλα μ' κι κάνει σὰν μαγγανουτήγαδου. Ἰέρουτας μαθὲς εἶν' αὐτούνους. Ἰέρουτας ποῦ βράζ' κὶ χουγλάζ' κὶ βγὰζ' ἀχνὸ, ἱέρουτας σουστὸ ἠφαίστιου, Βιζούβιους, ρακουκάζανου, μπουρλότου! Νὰ μὶ ἀκούσῃ πῶς ἀναστινάζου θὰ τὰ χάῃς. Τρέμ' ἡ γῆς κὶ σιὲτ' οὐ τοπους.

Ἀναστινάζου καίγουντι
δέντρα, βουνὰ κὶ δάσι!...

Τοὺ πιστεὺς γιὰ δὲ τοὺ πιστεὺς; Ἰέρχουντι ὥρις ποῦ μοῦρχιτι νὰ πηδήξου μία, νὰ ρθοῦ στοὺ χουργιό, νὰ σὶ φιλήσου σταυρουτὰ κὶ νὰ γυρίσου πίσου. Μὶ σάϊλψι νὶ μὶ καρκάνιασι οὐ ἔρουτας. Μπαροῦτι δημητσανίτικου ἔχου γινῇ κὶ λέγου θέλου γιὰ νὰ φουντώσου κὶ νὰ ἰκραγῶ σᾶ βαρὶλότου! Δόξα νάχῃ μόνουν οὐ Θιὸς οὐ Παντικράτης. Οὔ κιρὸς π' θὰ ξανάρθου τ' ἀγκάλις δὲν εἶν' μακρυγιά. Θὰ ἰπανέλθου λαΐρους κὶ δίψαλέους. Καταλαμβάνς;

Αὐτὰ ἐκεῖ τοὺ παρόντσους οὐρὲ τζουβαΐρι μ'.
Ἰέτιρουν οὐδέν.

Σὶ γλυκουασπάζουμι
Οὐ σός λάτος
Μήτρους Καραφουντιᾶς

Ἡ "ΝΙΚΗ,, εὐχαρίστως θέλει δημοσιεύει πᾶσαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μετώπου καὶ ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὴν ἐν γένει πολεμικὴν ζωὴν τῶν γιγαντομάχων μας.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπέβαλε προτάσεις θέτουσα τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν διὰ τὴν εἰρήνην. Δὲν ἐλησμόνησε δὲ οὔτε τὰς θυσίας, οὔτε τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἐλησμόνησε δὲ ἰδιαιτέρως νὰ θέσῃ καὶ ἀναμφισβήτητον τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀγκύρας ἀπήντησαν δι' ὅλων τῶν προπαγανδιστικῶν μέσων ὅτι τὸν λόγον θὰ ἔχῃ τὸ ξίφος. Ἡ Ἑλλὰς δὲν στενοχωρεῖται διὰ τοῦτο διότι γνωρίζει καὶ τὴν δύναμίν της καὶ τὰς τουρκικὰς μεθόδους. Ἐπὶ πλέον δὲν στεναχωρεῖται διότι ἡ Ἄγκυρα προσπαθοῦσα ν' ἀρνηθῇ ἔρχεται ἀντιμέτωπος πρὸς τοὺς ἰσχυροτέρους τῶν Συμμάχων καὶ πρὸς τὸν πόθον τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς εἰρήνευσιν. Ἑπομένως οἱ κεμαλικοὶ δονκιχωτισμοὶ ὅσον περισσότερον ἀστεῖ οἱ εἶναι τόσον μεγαλειτέραν προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν πάντων. Διὰ νὰ συντριβοῦν ὁριστικῶς οἱ ἐχθροὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ αἶσχος τῆς ὑπάρξεώς των καὶ ἡ ἀναισχυντία ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

ΤΟ ΕΥΧΟΜΕΘΑ

Ἡ Ἀγγλία προέτεινε τὴν στενὴν σύμπραξιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας. Ποθεῖ τὴν σύμπραξιν αὐτὴν εἰλικρινῶς διότι εἰς αὐτὴν διαβλέπει τὴν κατίσχυσιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ καλοῦνται νὰ συνεννοηθοῦν πρὸς τελικὴν λύσιν τῶν διαφορῶν των ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλλάς. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ποθεῖ τὴν φιλικὴν συνεννόησιν καὶ ἐλπίζει εἰς αὐτὴν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θ' ἀπομείνουν σεβαστὰ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. Ἡ καλὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἱερότης τῶν δικαιωμάτων της ἐθεμελῶς ἐξεταζόμενα ἐν Ρώμῃ θὰ ὁδηγήσουν πρὸς τὴν ποθητὴν συνεννόησιν ἥτις θὰ καταστήσῃ ἰσχυρὰν τὴν νέαν ταύτην τριπλῆν συμφωνίαν προορισμένην νὰ ἀπονεκρώσῃ πᾶσαν μεμονωμένην ἐνέργειαν τείνουσαν νὰ διαιωνίσῃ ἐν Ἀνατολῇ κατάστασιν ἐπισφαλῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ κινδυνώδη διὰ τοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμούς.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ὁ Κεμὰλ παρέχει διαβεβαιώσεις ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ φοβοῦνται οἱ Χριστιανοὶ τῆς Κιλικίας. Ἀλλ' οἱ Χριστιανοὶ φεύγουν διότι γνωρίζουν ὅτι ἡ Τουρκική διαβεβαίωσις ἔχει σκοπὸν νὰ παραπλανήσῃ τοὺς χρισιανοὺς διὰ νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς ἀσφαλέστερον εἰς τὸν θάνατον. Διὰ νὰ μὴ ἀμφιβάλῃ δὲ κανεὶς περὶ τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἐχθρῶν ἀναλμβάνουν οἱ ἴδιοι νὰ μᾶς πείσουν. Καί ὑποβάλλουν νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν προνομίων τῶν Χριστιανῶν. Ἔχομεν ἀνάγκην ἄλλης ἀποδείξεως διὰ τὰς διαθέσεις τῶν Κεμαλικῶν;

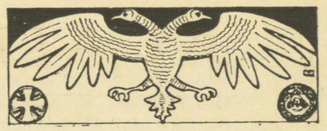

Ο ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Ἀξίζει νὰ ἐξαρθοῦν αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἁπλοϊκοὶ ἀλλὰ γιομάτοι ἀπὸ πατριωτισμὸν ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς μᾶς παρέχουν περιγράφοντες τὰς ἐντυπώσεις των ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν.

«Ἀκολουθήσαντες τὴν προέλασιν ἀπὸ τοῦ Οὐσσὰκ μέχρι τῶν προθύρων τῆς Ἀγκύρας μετὰ περιεργείας ἐξητάζαμεν καὶ ἐθαυμάζαμε πλεῖστα ἀντικείμενα ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὴν Μικρασιατικὴν γῆν.

Αἴφνης παρὰ τὸ χωρίον Σεϊντῆ Γαζῆ εὕρομεν τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο ἔργον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὅπου καὶ σώζεται μία εἰκόνα παριστῶσα τὸ μνημεῖον τῆς Βασιλόπαιδος. Ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὸ χωρίον Σεϊντῆ Γαζῆ καὶ κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ χωρίον Ἐτζὲ Καραχισσὰρ εὕρομεν πολλοὺς κίονας μὲ σταυροὺς καὶ γράμματα ἑλληνικὰ καὶ ἄλλα διακριτικὰ σημεῖα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἐξακολουθοῦντες τὴν πορείαν ἀπὸ τὸ χωρίον Ἐτζὲ Καραχισσὰρ καὶ βαδίζοντνς πρὸς τὰ χωρία Σαρῆ Γιουγιοὺχ Ἀσφαλὰφ καὶ Τσελετὶκ ὁπουκαὶ ἐμείναμεν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν, ἀνεύρομεν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο χωρίον τὸν τάφον ὡς λέγουσι τῆς γυναικὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Εἰς τὴν μεγαλειώδη καὶ ἀτελεύτητον πορείαν μας εὕρομεν καὶ τὴν κωμόπολιν Ἀζιζὲ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγείρεται ἑλληνικὴ ἐκκλησία κρυμμένη ἐντὸς μιᾶς ἑλληνικῆς οἰκίας. Ἐκεῖ κρυφίως προσηύχοντο αἱ τριάκοντα ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι τῆς κωμοπόλεως. Τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας ἦτο ἀφανὲς, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν ἦτο περίλαμπρον, ἀπόδειξις τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰ πάτρια καὶ καὶ τὴν ἱερὰν ἰδέαν τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν ὀλίγων ἐκεῖ ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἄνωθεν τοῦ ναοῦ εὑρίσκεται τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον ὅπου διδάσκαλος ἐτύγχανεν ὁ Ἕλλην ἱερεύς. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο ἀπηγορευμένη ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Διοικήσεως ἡ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης κρυφίως καὶ διὰ νυκτὸς εἰσήρχοντο οἱ ἑλληνόπαιδες οἵτινες καὶ μανιωδῶς ἐδιδάσκοντο τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Πανοικεὶ προσῆλθον οἱ κάτοικοι ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς Ιγ Μεραρχίας κομίζοντες ἔξω ἀκόμη τῆς κωμοπόλεως, ἄρτον, ὕδωρ, αὐγά, γιαοῦρτι, τυρί, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ ἡ ἑλληνικὴ φιλοξενία εἰς τὸν εἰσερχόμενον στρατόν μας.

Ὁ στρατός μας ἠσθάνθη τὴν μεγαλειτέραν συγκίνησιν διότι οἱ ὀλίγοι χριστιανοὶ ἔκλαιον καὶ ἔλεγον:—Θὰ φύγετε, ποῦ μᾶς ἀφίνετε πάλι στοὺς τούρκους ποῦ θὰ μᾶς σφάξουν;

Προχωρήσαντες ἀπὸ ἐκεῖ εἰσήλθομεν πλέον εἰς τὴν Ἀλμυρὰν Ἐρημον. Ἐκεῖ ἄλλο χωρίον δὲν ἀπηντήσαμεν καὶ ἔπαυσαν καὶ τὰ ἀξιοπερίεργα.

Πολένας Ἠλίας Λιάσκος Γεώργιος Κουλουβάρης Ἀντ. Κουτσοδῆμος Θ.
Χωροφύλ. ΙΧ Στρ. Ἀποσπάσμ. Τ.Τ. 930.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς καὶ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς διὰ τὴν ἀπεργίαν ποῦ ἐξεσπάγη διὰ νὰ καταπνιγῇ ταχύτατα. Τὸ Κράτος ἐπεβλήθη διότι ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ, διότι εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς μεγάλους σκοποὺς τῆς Πατρίδος ἀπέναντι τῶν ὀλίγων ὑποκινητῶν καὶ παραπλανητῶν τῶν ἀπεργῶν. Καὶ ἡ κυριαρχικὴ ἰδέα τοῦ Κράτους ἡ ὁποία ἐκίνησεν αὐτὸ εἰς ἐνεργείας αὐστηρὰς ἦτο μία. Ὅτι ***εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ διαταράσσῃ τὴν κοινωνικὴν γαλήνην καὶ νὰ θέτῃ ἐν κινδύνῳ ἐσωτερικῶς τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσε καὶ διατηρεῖ ὁ στρατός μας.*** Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ κυβερνητικὸν κήρυγμα. Καὶ διὰ νὰ μὴ κλονίσουν τὸ μέγα οἰκοδόμημα τοῦ στρατοῦ μας ὀλίγοι ὑποκινηταί, δι' αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις ἐπεβλήθη καὶ ἐνίκησε.

Ὀφείλομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα. Τί ἀπεδείχθη; Ὅτι οἱ περισσότεροι ἐργάται δὲν ἐγνώριζον διατί ἀπεργοῦν. Τοὺς εἶχον παρπλανήσῃ ὡρισμένοι ἄνθρωποι πιστεύοντες ὅτι ὀφείλουν ν' ἀνατρέψουν τὸ Κράτος καὶ τὴν Πατρίδα. Τοὺς ἠπάτησαν. Τοὺς ἔκαμαν ὑθματά των. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ ποῦ νομίζουν τόσον τὸ ἀνάστημά των ὥστε ν' ἀπειλοῦν τὴν ὕπαρξιν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ὑψώνουν αὐτὸ ἀπέναντι τῶν σκοπῶν ὅλων τῶν ὁποίους ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀγωνίζεται καὶ θυσιάζεται, πολεμᾷ καὶ πίπτει; Δὲν εἶναι οἱ ἐργάται. Διότι μέγας ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν μάχονται εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς καὶ ἀποτελοῦν τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἐνδόξου στρατεύματος. Χωρὶς δισταγμὸν ἐγκαταλείψαντες τὰς ἐργασίας των ἔσπευσαν νὰ δώσουν τὴν ψυχήν των εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἔδωσαν τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητός των εἰς τὴν Πατρίδα. Ἐπολέμησαν, πολεμοῦν, συνεχίζουν τὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐτῶν καὶ οἱ ἡρωϊσμοὶ ἀποθεώνουν τὴν ἀνδραγαθίαν των. Εἶναι ἐργάται, ἐργάται καὶ τῆς Πατρίδος, ποῦ δικαιοῦνται τῆς εὐγνωμοσύνης Της διὰ τὸ αἷμά των, τοὺς ἡρωϊσμούς των, τοὺς κόπους των, τὰς θυσίας των.

Δυστυχῶς ὑπῆρξαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἱ πλανηθέντες ἐνῷ εἰς τὸ Μέτωπον ὑπάρχουν οἱ ἀγωνιζόμενοι. Καὶ ἐπλανήθησαν, παρεπλανήθησαν ἀπὸ ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεως, ὀλίγους ἀνθρώπους, ποῦ πιστεύουν εἰς τὰ ψεύδη τῶν ἀγαθῶν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ποῦ δὲν τρομάζουν ἀπὸ τὴν ρωσσικὴν καταστροφήν. Πιστεύουν εἰς ἀνατροπὴν τῆς κοινωνικῆς τάξεως, εἰς συντριβὴν τῶν συνόρων ποῦ χωρίζουν τὰς πατρίδας. Ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ αὐτοὺς ἀσθενεῖς ψυχικῶς. Δὲν εἶνε ἰσορροπημμένοι ἀλλ' ἀνισόροποι. Σκέπτονται ἔτσι διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθοῦν ὑγιέστερον, πραγματικώτερον. Διότι ἔχουν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Διότι δὲν εἰμποροῦν νὰ στηριχθοῦν ἐπὶ τῆς πραγματικότητος. Κυριαρχοῦνται ἀπὸ ἰδεοληψίας, ἀπὸ φρεναπάτας, πιστεύουν εἰς ἐκεῖνο ποῦ οὔτε ὑπάρχει οὔτε εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, λησμονοῦν τοὺς δεσμοὺς ποῦ συνδέουν τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν μὲ τὰ πράγματα. Ἔχουν χάσῃ τὴν αἴσθησιν τῆς πραγματικότητος καὶ ἡ ἀχαλίνωτος φαντασία των ὁμοιάζει μὲ τὴν φοῦσκαν τῶν παιδιῶν ποῦ ὑψώνεται πρὸς τὸν οὐρανὸν χωρὶς κανένα σκοπὸν καὶ χωρὶς καμμίαν διεύθυνσιν πίπτουσα ὅπου τύχῃ. Ἀεροναῦται χωρὶς νὰ γνωρίζουν πῶς κυβερνᾶται τὸ ἀερόστατον. Ὑψώνονται καὶ πίπτουν ἐνῷ καὶ τὴν πτῶσίν των δὲν τὴν ἀναγνωρίζουν. Πίπτουν καὶ νομίζουν ὅτι εὑρίσκονται ἀκόμη ὑψηλά. Παράφρονες. Καὶ δὲν εἶνε γνώμη τοῦ γράφοντος αὐτή. Εἶνε γνώμη τῆς ψυχιατρικῆς, γνώμη τῆς ἐπιστήμης. Τοὺς μαστιγώνει ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια καὶ ὅταν ἀναφέρει αὐτοὺς τοὺς ἀναφέρει ὡς ἰδεολήπτους, ἡμιπαράφρονας. Καὶ ὅμως αὐτοὶ ζητοῦν, διότι αὐτὴ εἶνε ἡ ψυχικὴ των ἀσθένεια, ζητοῦν ν' ἀνατρέψουν τὴν κοινωνικὴν τάξιν, τὴν Πατρίδα, τὸ Ἔθνος. Εἶνε δὲ τόσον ὀλίγοι οἱ ὑποκινηταὶ καὶ τόσον κακῆς πίστεως, ὥστε εἰς τὴν Ρωσσίαν ποῦ ἐπεβλήθησαν ἀπέβησαν τύραννοι διὰ τὸν ἀτυχῆ Ρωσσικὸν λαὸν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν καταστροφεῖς της. Εἶναι ὀλίγοι διότι δὲν ἠμποροῦν οὔτε θὰ κατορθώσουν ποτὲ νὰ γίνουν πολλοί. Μένουν ὀλίγοι διότι ὁ λαὸς καὶ περισσότερον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπάται καὶ ψεύδη καὶ τυραννίαι ὀλίγων. Διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει τοὺς σκοποὺς τῆς Πατρίδος του καὶ δὲν ἀγνοεῖ τοὺς σκοποὺς τῶν ὀλίγων αὐτῶν. Γνωρίζει ὅτι συνεννοοῦνται, χωρὶς νὰ τὸ ἀποκαλύπτουν εἰς τοὺς ἐργάτας, μὲ τοὺς Βουλγάρους ὁμόφρονάς των. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι προδοσία αὐτό; Ἐνῷ ἐὰν ἔβλεπον τὴν ψυχὴν τοῦ πραγματικοῦ ἕλληνος ἐργάτου θὰ ἐγνώριζον ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτὴ εἶναι τιμία καὶ ἑλληνική, διότι εἶνεῆ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων ποῦ γνωρίζουν νὰ ὑπηρετοῦν τὴν Πατρίδα των. Ἔπειτα εἶναι ὀλίγοι καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον. Διότι ἐκμεταλλεύονται μερικοὺς ἁπλοϊκοὺς ἐργάτας ἐνῷ αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ νὰ εἴπουν: «Ἐμεῖς πταίομεν». Ὄχι. Ἀλλὰ παρέστησαν ὡς συνήγοροι τῶν κατηγορομένων ἐργατῶν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, ἤκουσαν τὴν καταδίκην τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ δὲν εἶπον: «Αὐτοὶ εἶναι ἄθῳοι, καταδικάσατέ μας, διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἔνοχοι!». Δὲν τὸ εἶπον. Δειλοὶ καὶ ἄνανδροι λοιπόν.

* * *

Ὄχι! Τοὺς μεγάλους σκοποὺς τῆς Πατρίδος εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτραπῇ νὰ κλονίσῃ. Διότι καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ κλονισθοῦν ἀφοῦ κάθε Πατρίδος οἱ σκοποὶ βασίζονται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Περισσότερον δὲ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ὅπως δὲν ἐπετράπη εἰς τοὺς ὀλιγίστους ποῦ ἠπάτησαν τοὺς ἐργάτας νὰ κλονίσουν ὅπως δὲν ἐκλόνισαν τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζονται τὰ τέκνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θριαμβεύοντα, διὰ τὴν ὁποίαν πλῆθος ἐργατῶν χύνουν τὸ αἷμά των ὅπως ἄλλοτε ἔχυναν τὸν ἱδρῶτά των διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰρηνικῆς προόδου τῆς Πατρίδος των. Ἐνίκησε τὸ Κράτος διότι εἶπεν: «Ἐκεῖ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀγωνίζεται ὁ Στρατός μας, ἀγωνίζονται οἱ ἐργάται τῆς Πατρίδος. Ὅλοι ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ ἔργον του διὰ τῆς ἑνότητος τῶν σκοπῶν μας». Καὶ ὑπὸ τὸ αὐστηρὸν ἀλλ' ὡραῖον καὶ ἐθνικὸν αὐτὸ κήρυγμα ἐκάμφθησαν οἱ ἐλάχιστοι παραπλανηταί. Οἱ ἐργάται ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐργασίαν των ἀμέσως διότι ἐγκατέλειψαν ἐκείνους ποὺ τοὺς ἠπάτησαν, διότι εἶναι Ἕλληνες καὶ μόνον Ἕλληνες ἕως τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των. Ἐνίκησεν ἡ Πατρίς. Καὶ ἐνίκησεν ὁ Στρατὸς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ὁρκίζονται πάντες καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὁποίουθυσιάζονται ὅλοι.

Ὁ Σύγχρονος.

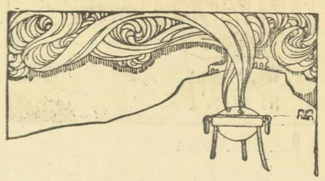

Η ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΗΜΑΡΑ

Ὁ Διοικητὴς τῆς IV Μεραρχίας κ. Δημαρᾶς ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν ν' ἀνακουφίσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς οἰκογενείας τῶν πεσόντων τῆς Μεραρχίας του καὶ πρὸς τοῦτο ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν πρὸς τὰς ὑπ' αὐτὸν Μανάδας καλῶν πάντας ὅπως προσφέρωσι τὸν ὀβολόν των πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐν διαστήματι ἐλαχίστου χρόνου ἡ ὑπέροχος καὶ πατριωτικὴ αὐτὴ ἐκκλησις τοῦ Στρατηγοῦ, τὸν ὁποῖον λατρεύει ἡ Μεραρχία του, εὗρεν ἀπήχησιν παρ' ἅπασι καὶ οὕτως συνελέγη τὸ ποσὸν τῶν 65 χιλιάδων δραχμῶν αἵτινες καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν Σμύρνῃ, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως ἀποσταλῶσιν ὡς πρώτη δόσις ἀνὰ δραχμαὶ χίλιαι εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν πεσόντος ὁπλίτου, ἀπηύθυνε δὲ συγχρόνως τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων·

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι, ἡ ὑπὸ τὰς διαταγάς μου Μεραρχία ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἐκδηλώσῃ ἐμπραγματως καὶ ἐν τῷ δυνατῷ αὐτῆς μέτρῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν συμπάθειάν της πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν ἡρωϊκῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πεσόντων ὁπλιτῶν της ἢ τῶν ὁπωσδήποτε ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος θανόντων τοιούτων κατὰ τὴν παροῦσαν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐκστρατείαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν ἣν παντες οἱ ἐπιζῶντες συμμαχηταί, τρέφουν πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων τούτων, προέβη εἰς τὴν δι' ἐράνων ἐν αὐτῇ τῇ Μεραρχίᾳ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν της, συλλογὴν χρηματικοῦ ποσοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διανεμηθῇ τοῦτο εἰς τὰς ἄνω οἰκογενείας δυναμένας νὰ διαθέσωσι τὴν ἀνάλογον μερίδα των κατ' ἰδίαν βούλησιν.

Συνεπῶς παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως, εὐαρεστούμενοι ἀφ' ἑνὸς μὲν πληροφορήσητε τὰς οἰκογενείας τῶν κάτωθι σημειουμένων ὁπλιτῶν, ὅτι παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδας ἐν . . . . κατετέθη ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν τὸ ἔναντι ἑκάστης ἀναγραφόμενον χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀποσύρωσι παρὰ τοῦ ἄνω Ὑποκαταστήματος προσάγοντες εἰς αὐτὸ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητός των ποιστοποιητικόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γνωρίσητε ἡμῖν τὴν λῆψιν τοῦ παρόντος ἐγγράφου.

Ὁ Διοικητὴς τῆς IV Μεραρχίας

Δ. Δημαρᾶς

Ὑποστράτηγος

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ

Ποιὸς δὲν γνωρίζει τὸ τάγμα Μαυρομμάτη, τῆς Μεραρχίας τοῦ γενναίου Μεράρχου Κλαδᾶ.

Τὸ τάγμα μας ὕστερα ἀπὸ τὴν μεγάλην μάχην τῆς 15ης Αὐγούστου καθ' ἣν ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ ἑξακουστοῦ ὀδοντωτοῦ λόφου τοῦ κειμένου 5 χλ. πέραν τοῦ Σαγγαρίου τὴν 17 τουρκικὴν μεραρχίαν καὶ τὸν τραυματισμὸν τοῦ γενναίου ταγματάρχου μας Μαυρομμάτη, ἀναπαύεται. Εἶναι ἐφεδρεία τῆς *** Μεραρχίας.

Εἶναι μεσάνυκτα. Ὅλοι κοιμοῦνται. Ἐξαίφνης ἡ φωνὴ τοῦ σκηνοφύλακος ἀκούεται βροντώδης Ἀλτ! τίς εἶ; «Ἔφιππος Σύνδεσμος» ἀπαντᾷ μία ἄλλη φωνή. Ἀμέσως ἀναγνωρίζομεν τὸν σύνδεσμον τοῦ τάγματος. «Τί τρέχει;» τὸν ἐρωτοῦμεν. «Τὸ πρωῒ φεύγομεν» μᾶς ἀπαντᾷ.

Εἶναι σχεδὸν ἡ 5η πρωϊνή καὶ τὸ τάγμα ἕτοιμον ἐκκινεῖ. Περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν φθάνομεν εἰς τὸν ξακουσμένον Μέλανα Κωνικὸν Λόφον. Ἀναπαυόμεθα. Παίρνομεν ἔναζεστό, σὰν τὸν πάγο, τσαΐδι· ὁτι ἔρχεται ἀπό 5 ὥρες μακρυά, καὶ ἑτοιμαζόμεθα διὰ τὴν ἐξόρμησιν. Ἀντικειμενικὸς σκοπός εἶναι ἡ κατάληψις καὶ ἡ ἐκδίωξις τοῦ ἐχθροῦ ἐκ τῶν πρώτων ὑψωμάτων τῶν δεσποζόντων τοῦ σταθεοῦ Πολατλῆ. Προχωροῦμεν σιγοτραγουδῶντες κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Δύο χιλιόμετοα πρὸ τῶν ὑψωμάτων ἀρχίζουν τὰ ἐχθρικὰ πεζικὰ νὰ ρίπτουν βροχὴν σφαιρῶν. Ταυτοχρόνως μᾶς ἔβαλλεν καὶ ἓν ἐχθρικὸν βαρὺ πυροβόλον ἐκ τοῦ δεξιοῦ. Τὰ πυροβόλα μας ἀρχίζουν νὰ βροντοῦν καὶ νὰ σπείρουν τὸν θάνατον μέσα εἰς τῆς ἐχθρικὲς γραμμές.

Ἡμεῖς ἀκάλυπτοι «διότι δὲν ὑπάρχει μέσα εἰς τὴν πεδιάδα οὐδὲ φύλλον δένδρου οὔτε μιὰ πέτρα» προχωροῦμεν ἀλλὰ τὰ ἐχθρικὰ πολυβόλα βάλλουν συνεχῶς. Ὁ ἐχθρὸς εἶναι πολυάριθμος καὶ ἑπομένως ἡ προχώρησίς μας καθίσταται ἂν ὄχι ἀδύνατος, δυσκολωτάτη. Ὁ Διοικητὴς τοῦ τάγματος λοχαγὸς Κος Παπαδόπουλος Λ. ὄρθιος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐνθουσιάζει τοὺς ἄνδρας, Αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ τῆς θυέλλης τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν ἐκρηγνυομένων ὀβίδων ἕνας ἔφιππος φθάνει μὲ ἕνα σημείωμα τὸ ὁποῖον ἔγραφε ὅτι ἔπρεπεν οἱ λόφοι νὰ καταληφθοῦν.

Διὰ τὸν Ἕλληνα τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατον. Ὁ ταγματάρχης μας διατάσσει ἔφοδον. Οἱ σαλπιγκταὶ σαλπίζουν προχώρησιν μὲ τὸν «Γυιὸν τοῦ Ἀητοῦ». Ρῖγος μᾶς κταλαμβάνει εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ Βασιλικοῦ Θουρίου καὶ ἐνῷ τὰ πολυβόλα μας βάλλουν ὑπερκείμενα πυρὰ ἕνα ***ἀέρα α α*** παρατεταμένον ἀκούεται. Ἐκεῖνο ποῦ ἔγεινε ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γραφῇ. Μία δρὰξ στρατιωτῶν, ἀλλὰ Ἑλλήνων Στρατιωτῶν ὁρμᾶ, ἀνατρέπει πᾶν ἐμπόδιον καὶ καταλαμβάνει ἐντὸς 40 δευτερολέπτων τὰ ἐχθρικὰ ὑψώματα, ἐκδιώκουσα δεκαπλασίαν δύναμιν ἐχθρικήν.

Οἱ Τοῦρκοι ἔφυγον πανικόβλητοι πετῶντες τὰ ὅπλα των. Ἄλλοι παρεδίδοντο φωνάζοντες «***Ζαμὰν Καρδάσημ***».

Αἱ ἀπόλειαι τῶν Τούρκων ἀνήρχοντο περὶ τοὺς 150 φονευμένους καὶ ἔτσι τὸ ἡρωϊκὸν τάγμα ἔγραψε ἄλλην μίαν σελίδα δόξης.

Ζάβαλης Σπῦρος
Δεκανεὺς
16 πεζ. Σ)μα III Πολ)ρχία
Τ. Τ. 903

ΕΝΔΟΞΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

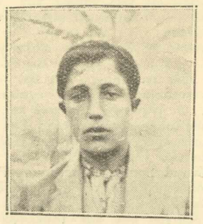

ΗΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Καταγόμενος ἐκ Μαλακασσίου Τρικκάλων (Θεσσαλίας). Πολυβολητὴς—σκοπευτής. Ἡλικίας 21 ἔτους. Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὰ ὑψώματα «*Γιαμάκ*» κατὰ τὴν 16ην Αὐγούστου ἐ. ἔ.

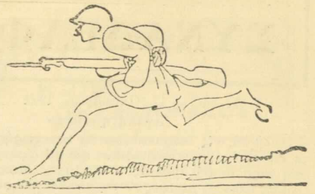

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ κ. ΠΑΠΟΥΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΝΙΚΗΝ,,

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν «Νίκης»
Ἀθήνας

Ἐντολῇ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Στρατιᾶς διαβιβάζω τὰς εὐχαριστίας Του διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῷ τῆς σειρᾶς τῆς «Νίκης» Ἐν ταύτῷ καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ πατριωτικὸν ἔργον καὶ τοὺς ἀόκνους κόπους εἰς οὓς ὑποβάλεσθε χάριν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Πληροφορῶ ὑμᾶς πρὸς τούτοις ὅτι τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς χρῆσιν τοῦ Στρατοῦ φύλλα ἀποστέλλονται ἀνελλιπῶς καὶ ταχέως.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Ὑπασπιστὴς ***Ι. Διαλέτης***

ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ

Ἐχθρικαὶ δυνάμεις μεταφερθεῖσαι ἐκ Κιλικίας καὶ ἀνερχόμεναι εἰς 20000 ἄνδρας συνεκεντρώθησαν νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἀφιὸν πρὸς τὸ Τσιβρίλ.

Τὰ στρατεύματά μας ἐπιτεθέντα κατὰ τῶν ἐχθρικῶν αὐτῶν δυνάμεων τάς ἀπώθησαν εἰς μέγα βάθος.

Πρὸ τῆς ὁρμῆς τῶν στρατιωτῶν μας, ὁ ἐχθρὸς ἀνετράπη ἐκ τῶν φυσικῶν ὀχυρωμάτων του, ἐγκαταλείψας ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ ἀπειρίαν νεκρῶν καὶ αἰχμαλώτων.

Ἡ καταδίωξις ἐξηκολούθησε καὶ πέραν βορειανατολικῶς τοῦ Καραχισσάρ,

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατοῦ μας ἐκ τῶν νέων αὐτῶν θριάμβων μας εἶναι ἀπερίγραπτος.

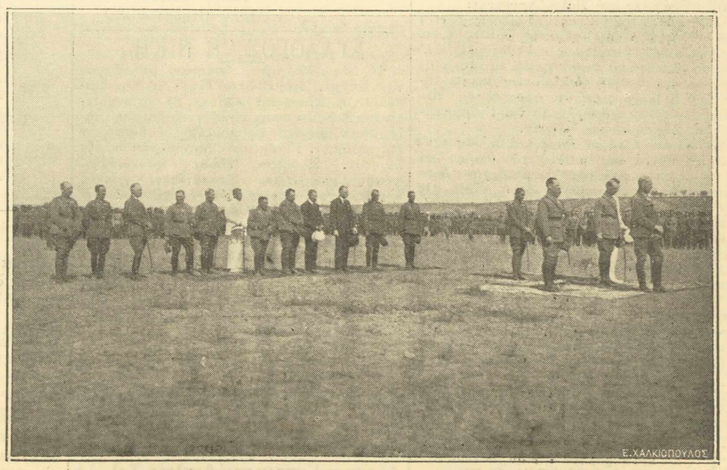

Μεγάλαι Ἱστορικαὶ Στιγμαί: Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῆς παρασημοφορίας εἰς Ἔσκῃ-Σεχήρ. Μεγαλειώδης ἐν ὑπαίθρῳ δοξολογίᾳ. Προΐσταται ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Πριγκήπων καὶ παρακολουθοῦν οἱ ἐπίσημοι.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

Τ. Τ. 930 τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1921

Ἀγαπητὴ «Νίκη»

Πολὺ θὰ σῖς παρακαλέσω νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ ὑμέτερον περιοδικὸν ποῦ μ' ἀφάνταστη χαρὰ διαβάζομαι εἰς τὰ βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅλοι οἱ χακιφοροῦντες, τὸν ἐσώκλειστον ἐπικήδειον τοῦ λοχίου φίλου μου Ἡλία Δήμου ποῦ ἔπεσε γιὰ τὴν πατρίδα μας κατὰ τὴν μάχην τοῦ Καλὲ—Γκρότο.

Στὸ γενναῖο Ἠπειρωτόπουλο Ἡλίαν Δήμου

«Ἐπέταξες εὐγενικιὰ ψυχὴ στὰ οὐράνια ὕψη, καὶ τὸ λεβέντικο σῶμά σου ἀναπαύεται τώρα στὸν ἴσκιο τῶν κυπαρισιῶν τοῦ Καλὲ—Γκρότο, σὲ μερη ξένα καὶ ἐχθρικά, μακρυὰ ἀπὸ τὴ γλυκιά σου τὴ πατρίδα...

Γιὰ συντροφιά, δὲν σοῦμεινε τίποτε ἄλλο ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὰ ἀηδόνια ποῦ θὰ κελαδοῦν κάθε πρωΐ στὸ μνῆμά σου, καθισμένα πάνω στὰ στεφάνια ποῦ σοῦ πλέξαμε οἱ ἄτυχοι φίλοι σου τὴ θλιβερὴ ἡμέρα τοῦ χωρισμοῦ σου.

Ἡ τύχη μᾶς ἐφθόνησε, ἀνέτειλεν ἡ 23 Αὐγούστου, καὶ ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς σου ἔδυσε γιατὶ τὸ βόλι τὸ ἐχθρικὸ σὲ βρῆκε ἀλύπητα στὸ στῆθος ποῦ μ' ἀφάνταστη παλληκαριὰ ἐπρόβαλες σὲ ἄγρια στίφη τοῦ Κεμάλ, καὶ αἱ τόσες σου ἐλπίδες καὶ τὰ τόσα γλυκὰ ὄνειρά σου ἔσβυσαν γιὰ μιὰ στιγμή.

Ἡ ζωή σου ὤμοιασε τὴ ζωὴ τῶν ἀστεριῶν ἐκείνων, πρῦ γιὰ μιὰ στιγμὴ φεύγουν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ μαγικὸ τὸ θόλο καὶ μὲ τῆς ὀλίγες στροφὲς ποῦ κάμνουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἄλλα τὰ φωτεινὰ ἀστέρια, χάνονται στὸ ἄπειρο γιὰ πάντα.

Ἔτσι καὶ σὺ φωτεινὸ ἀστέρι ἔφυγες καὶ πέταξες στὰ ὕψη.

Οἱ γονεῖς σου, ἡ ἰδιαιτέρα σου πατρὶς Λείγουψὰ κκὶ οἱ φίλοι σου πάντα θὰ σὲ κλαῖνε γιατὶ σ' ἔχασαν τόσο γρήγωρα, μὰ θἄναι ὅμως ὑπερήφανοι γιατὶ ἔχυσες τὸ πολύτιμο αἷμά σου γιὰ τὴ λευθεριὰ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας, καὶ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ πολιτισμοῦ στὴ χώρα ποῦ ἐμεγαλούργησαν οἱ προπάτορές μας.

Ἐλαφρὸν νἆναι τὸ χῶμα ποῦ σὲ σκεπάζει στὰ αἱματοβαμμένα πεδία τῆς Μικρᾶς Ἀσιας».

Εὐάγγελος Χατζῆς
Λοχίας
25ου Συν)τος Πεζ. 1ου Λόχου.

Μέτωπον Ἀφιὸν τῇ 6 Νοεμβρίου 1921

Στοὺς νεκροὺς πυροβολητάς: Τσάρα Γεῶργο, Μπάλα Εὐάγγελε καὶ Βαΐου Ἀπόστολε:

«Δὲν πρόφθασα νὰ σᾶς ἰδῶ ζῶντας ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐχθρικῆς ὀβίδος διότι σᾶς εἶχε πλήξει θανασίμως καὶ τοὺς τρεῖς, ἀλλ' ἀμέσως ἔσπευσα νὰ συμπληρώσω τὸ στοιχεῖόν μου διὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὸ αἷμα τῶν πυροβολητῶν μου. Σεῖς ὅμως μείνατε φρουροὶ τῆς Μεγάλης Πατρίδος στὰ ὑψώματα τοῦ Γιαμὰκ πέραν τοῦ Σαγγαρίου καὶ Ἀβγκίν.

Δὲν εἶσθε μονάχοι ἔχετε καὶ ἄλλους συντρόφους κοντά σας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν ἥρωα Διοικητήν σας Ταγματάρχην Ἀγαπητὸν Ἰωάννην. Ἡνωμένοι ὅπως εἶσθε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν τῆς Ἀσίας θὰ ἀποτελέσετε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς νέας Ἀσιατικῆς Πατρίδος, τῆς ὁποίας ὁ Μεγάλος Κωνσταντῖνος θὰ βασιλεύῃ.

Αἱ μητέρες σας ἂς εἶνε ὑπερήφανοι ὡς ἄλλαι Σπαρτιάτιδες καὶ τὸ δάκρυ ὅπου χύνουμε ἂς γείνῃ ἀνθόνερον καὶ ἂς ρένῃ τοὺς ἁγνοὺς τάφους σας, καθὼς καὶ οἱ πατέρες σας ὡς Ἕλληνες σᾶς ἔστειλαν μὲ τὴν ἐντολὴν ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάς.

Ἐγὼ ποῦ σᾶς διέταξα
νὰ μείνετε αὐτοῦ πέρα
στὴν μάννα σας παρήγγειλα
μὲ μία Περιστέρα.

Ὁ Γιῶργος, ὁ Εὐάγγελος
μαζὺ καὶ ὁ Ἀποστολάκης
στὸ πυροβόλο ἔπεσαν
νεκροὶ ἀπ' ἕνα βόλι.

Μαννάδες ὅπου εἴχατε
καιρὸ γιὰ νὰ τοὺς δῆτε
στὸν κῆπο τοῦ παράδεισου
ἐκεῖ θὰ τοὺς εὑρῆτε...

Διάκος Εὐστάθιος (λοχ. Πυρ)κοῦ)
Ιβ' Μοῖρα ὀρ. Πυρ)κοῦ Τ.Τ. 908

Τ. Τ. 908 τῇ 7-11-21

Στὸν ἀγαπημένον μου Γεώργιον Α. Τσάραν Πυροτεχνίτην Ι. Β. Μοίρας Ὀρειν. Πυρ) 2ας Πυροβολαρχίας Τ. Τ. 908 ἡρωϊκῶς πεσόντα κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἀγκὶν-Τεπὲ τὴν 21ην Σ)βρίου 1921.

« Ἔπεσες ἀγαπημένε μου Γιῶργο ἐκεῖ ὅπου ἡ τιμὴ καὶ τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον Σὲ ἔταξαν. Ἐξετέλεσας μὲ γενναιότητα καὶ αὐταπάρνησιν ὅσας Σοῦ ἀνέθεσαν ἐντολάς ἀψηφῶν πάντοτε τὸν θάνατον, εἰς ὅσας εἶχες τὴν τιμὴν νὰ λάβῃς μέρος μάχας. Καὶ ἡ Πατρὶς εἰς ἀμοιβὴν τῶν κόπων Σου, Σὲ ἐτίμησε μὲ τὸν Πολ. Σταυρὸν ΙΙΙ τάξεως, μὲ τὸ ἀργυροῦν Ἀριστεῖον Ἀνδρείας καὶ τρὶς ἐποιήθη εὔφημος μνεία τοῦ ὀνόματός Σου ἐν τῇ Ἡμερεσίᾳ Δ)γῇ τῆς Μεραρχίας μας. Καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἡ σκληρὰ τύχη μᾶς ἐχώρισε, ἐξηκολούθεις παρὰ τὰ πυκνὰ πυρὰ τοῦ ἐχθροῦ μὲ μεγάλην μανίαν τὴν ἐκδίκησιν τοῦ αἵματος τόσων πεσόντων ἀδελφῶν μας, ξεσφενδονίζων τὲς ὀβίδες τοῦ δοξασμένου Σου κανονιοῦ καὶ ἐνσπείρων εἰς τον ἐχθρὸν τὸν Θάνατον.

Ὁ χωρισμός Σου πάρα πολὺ μὲ ἐλύπησε ὡς ἐπίσης ἐλύπησε καὶ τὸν λοχαγόν μας καὶ ὅλους τοὺς ἀνωτέρους Σοὺ καὶ συναδέλφου Σου τῶν ὁποίων μεγάλην ἔχαιρες τὴν ἐκτίμησιν. Οἱ ἡγήτορές Σου καὶ πάλιν ἀναγνωρίσαντες τὸν ἡρωϊκὸν θάνατόν Σου Σοὶ ἔκαναν πρότασιν πρὸς ἀπονομὴν τοῦ Πολ. Σταυροῦ Ι τάξεως.

Τὸ ὄνομά Σου ἀγαπημένε μου Γεῶργο δὲν θὰ λησμονηθῇ ἀπὸ τὴν μνήμην ὅσων Σὲ ἐγνώρισαν.

Ἡ Μητέρα σου καὶ τἀδελφάκια Σου ἂς λυπηθοῦν τὴν πολύτιμον στέρησίν Σου, ἀλλὰ ἂς χαίρουν συνάμα καὶ ἂς ὑπερηφανεύωνται διότι ἔπεσες ἔνδοξος ἐλευθερωτὴς τῶν ἐπὶ αἰῶνας ἐχόντων τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν μάχειραν τοῦ βαρβάρου καὶ αἱμοχαροῦς ἐχθροῦ ἀδελφῶν μας.

Ἐλαφρὸ νἆναι τὸ χῶμα τῆς Ἰωνίας, ἀγαπημένε μου νεκρέ, ποῦ σκεπάζει τὸ ἁγνὸ κορμί Σου.»

Γεωργ. Ἰατροῦ
Λοχίας Πυροβολικοῦ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Η ΝΙΚΗ"

Ἱδρύθη σύλλογος εν Ἀθήναις μὲ κέντρον τὴν Βάθην. Σκοπεῖ δὲ τὰ ἑξῆς: α) Τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ «Νίκη», β) τὴν συγκέντρωσιν βιβλίων ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ μετώπῳ πολεμιστῶν μας καὶ τὴν προκήρυξιν διαφόρων διαγωνισμῶν. Γενομένων Ἀρχειαιρασιῶν ἐξελέγησαν. Πρόεδρος ***Ἠλίας ημητριάδης***, ἀντιπρόεδρος ***Ἠλίας Τσακανίκας***, γενικὸς γραμματεὺς ***Γεώργιος Ρώτας***, σύμβουλοι ***Πέτρος Λαγάς, Θάνος Ἀάβωμας, Ανκοῦργος Δεσύλλας.***

Γίνονται δεκτὰ μέλη καὶ ἱδρύονται Παραρτήματα. Γράψατε εἰς τὸ κέντρον μας Σατωβριάνδου 25 ἐνταῦθα,

Ὁ Πρόεδρος — *Ἠλ. Δημητριάδης*
Ὁ Γ. Γραμματεὺς — *Γεώρ. Ρώτας*

"Η ΝΙΚΗ"
Ἑβδομαδιαία Εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις
Γραφεῖα ὁδὸς Βερανζέρου 14
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 30
Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ Δρ. 18
Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας Σελ. 14
Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς Φρ. 25

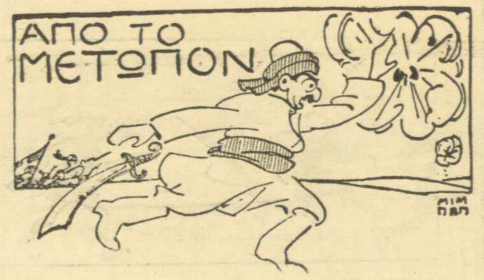

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΧΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Ἐν Τ. Τ. 911 τῇ 24)10)21

Νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ περιγράψω τὰ κατορθώματα τοῦ ἥρωος λοχίου Ἰωάννη Ν. Καραγιάννη πεσόντος κατὰ τὴν μεγάλην μάχην τῆς Σαπάντζας εἰς τὸν λόφον τοῦ «Αἵματος» τὴν 15 Αὐγούστου 1921.

Μία εὐγενικὴ ψυχὴ ἄφησε ἕνα λεβέντικο κορμὶ γιὰ νὰ πετάξῃ ψιλὰ στοὺς αἰθέρας κοντὰ σ' ἄλλους ἥρωας ἀγαπημένους του.

Ὁ λοχίας Ἰωάννης Ν. Καραγιάννης τοῦ 27 Συν)τος, 3ης πολυβολαρχίας, μὲ τὴν εὐγενῆ καὶ καθαρὰν του ψυχὴν εἶχε καταστῆ ὁ πιὸ ἀγαπητὸς εἰς τὸν λόχον μας. Ἔπεσε σὰν ἄλλος Λεωνίδας, σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας μάχας τοῦ Σαγκαρίου ποῦ ἔκαμε τὸ Σύνταγμα εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἀγκύρας. Καταγόμενος ἀπὸ τὸν μεγάλον Μυλδουβὶν τῆς Σμύρνης ἔτρεξε μὲ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν ποῦ ἔκλειε μέσα του καὶ ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα ἐπὶ τρία ἔτη γιὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν αὐτῆς ἀγῶνα.

Ἡ ἀπαράμιλλος ἀνδρεία αὐτοῦ εἶνε ἀπερίγραπτος. Κατόπιν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ του ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς διμοιρίας τῶν πολυβόλων του καὶ τμήματος πεζικοῦ ἐκτελῶντας χρέη ἀξιωματικοῦ καὶ κατώρθωσε νὰ ἀποκρούσῃ τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν ἀντεπίθεσιν.

Ἡ πατρίδρα ἀμείβουσα τὸν γενναῖον στρατιώτην ἀπονέμει εἰς αὐτὸν τὸ Ἀριστεῖον τῆς Ἀνδρείας.

Καὶ τώρα ἀγαπημένε μας νεκρέ, τὸ ὄνομά σου θὰ γραφῇ εἰς τὴν χρυσῆν σελίδα τῆς Ἱστορίας μας καὶ θὰ εἶνε ἀλησμόνητον εἰς ὅσους σὲ ἐγνώρισαν.

Ἡ οἰκογένειά σου, ὅπου σὲ εἶχε ἕνα καὶ μόνον υἱὸν καὶ τώρα σὲ στερεῖται, θὰ εἶνε ἀπαρηγόρητος θὰ εἶνε ὅμως καὶ ὑπερήφανη γιὰ τὴν τιμὴν ὅπου σοῦ ἔτυχε. Ἐλαφρὸν νὰ εἶνε τὸ χῶμα τῆς Μ. Ἀσίας ποῦ σὲ ἐσκέπασεν.

Διάπης Χαράλαμπος
Ὑποδεκανεὺς 27 Συν)τος ΙΙΙ πολυβολαρχίας

Ποίημα

Στὰς 15 ὁ Αὔγουστος
τῆς Παναγιᾶς ἡμέρα
τὸν Γιάγκον ἄφισε νεκρὸν
μία τῶν Τούρκων σφαῖρα.
Ἀνδρεῖος ἐμαχῶτανε
μετὰ μεγάλης πεῖρας
στὸ πολυβόλον ὄρθιος
αὐτὸς ὁ Λεωνίδας
Τὸν εἶχα φίλον μου στενὸν
καθὼς κ' αὐτὸς ἐμένα
ποτὲς δὲν χωρισθήκαμε
μόνον αὐτὴ τὴ μέρα.

Διάπης Χαράλαμπος

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

Μέσα εἰς δεκατέσσαρας στενογραμμένας σελίδας ὁ δεκανεὺς Γεώργιος Σταυροπάνης τοῦ 35ου Συντάγματος τῆς 4ης Μεραρχίας Τ.Τ. 929, μᾶς περιγράφει μὲ ἁπλᾶ ἀλλὰ πολὺ ζωντανὰ χρώματα ὁλόκληρον τὴν πολεμικὴν του ζωὴν μέχρι σήμερον. Τί κρῖμα ὅμως νὰ μὴ μᾶς ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλοκλήρους περικοπὰς ἀπὸ τὴν ὡραίαν αὐτὴν περιγραφὴν τοῦ δεκανέως μας, ἡ ὁποία δεικνύει τὸν χαρακτῆρα, τὴν καρδιὰ καὶ τὸν πατριωτισμὸν τὸν μεγάλον τοῦ συγγραφέως της.

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀρβανίτης Τ. Τ. 906 ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων φίλων τῆς «Νίκης» ποῦ μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸν ἔγκαιρον καὶ τακτικὴν διανομὴν τῶν φύλλων της εἰς τοὺ γενναίους συμμαχητάς του, μᾶς ἀποστέλλει ἐνθουσιῶδες ποίημα γιὰ τὸ «***Μεγάλο μας Βασιλῆᾶ***»..

Πλέκει θερμον ἐγκώμιον στον «*ἐλευθερωτὴ*» στὸ «***Ζηλεμένο Κρίνο***»

—«Στὸν ἄξιο Καβαλλάρη
ποῦ μὲ τὸ ξίφος σκόρπισε
Στὴ σκλαβωμένη χώρα μας
ἐλευθεριᾶς Κλωνάρι».

Ὁ κ. Γ. Κωτσόπουλος Τ. Τ. 940α μᾶς ἀποστέλλει στίχους ποῦ ἀφιερώνει στὸν «***Ἀρχηγό μας***» καὶ ἔρχεται διὰ μυριοστὴν φοραν νὰ βεβαιώσῃ τὴν λατρείαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Στρατοῦ μας στὸ πρόσωπον τοῦ Στρατηλάτου μας.

Ἀναφέρεται εἰς τὸ πρόσφατον πολεμικὸν παρελθὸν τοῦ Βασιλέως μας καὶ ἐξακολουθῶν ἐπιλέγει.

—Καὶ πάλι ξαναγύμνωσες
τὸ κοφτερὸ σπαθί Σου
πάλι στοὺ πάγους ἔρριξες
τ' ἀσθενικό κορμί Σου,
Κι' εἶπες «ἐμπρὸς λεβέντες μου
ἐμπρὸς τσολιὰ Δερβίση
ἦρθεν ἡ ὥρα τὄνομα
τοῦ Τούρκου γιὰ νὰ σβύσῃ».

Πολὺ ἔξυπνα, πολὺ χαριτωμένα μᾶς ἀφηγοῦνται τὰς πολεμικάς των περιπετείας καὶ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τῆς ΙΧ μεραρχίας οἱ χωροφύλακες Ἠλίας Πολένας καὶ Γεώργιος Λιάσκος τῆς στρατονιμικῆς ὑπηρεσίας τῆς Μεραρχίας.

Κρῖμα ποῦ μὰς λείπει ὁ χῶρος νἀπαραθέσωμεν ὁλόκληρα τεμάχια ἀπὸ τὴν περιγραφὴν των. Τοὺς συγχαίρομε ὅμως γιὰ τὴν ἀνταπόκρισίν των καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε.

Ὁ ἐνθουσιώδης κ. Γεώργ. Μαργαρίτης Τ. Τ. 906 εἰς στίχους γιομάτους πίστιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρείαν καὶ τὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς μας, ἐξωτερικεύει τὰς πατριωτικάς του ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰς τελευταίας γιγαντομαχίας.

Ἐξαίρει τὴν περιφρούρησιν τοῦ Ἕλληνος πρὸς τὸν Θάνατον καὶ τὰς Στερήσεις. Τὸν παριστάνει ἀπτόητον στὰς ταλαιπωρίας καὶ τὸν βλέπει ἀτάραχον:

—«Στὰ χιόνια καὶ στῆς ἀστραπὲς
σἂν τὸ βουνὸ νὰ μένῃ...»
Τὸν ἀντικρύζει μαχόμενον ὡς λέοντα·
—«***Ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν***
ὑπὲρ ἐλεεθερίας»

Τὸν ἀντιμετωπίζει μέσα στὴν φωτιὰ ἔξαλλον ἀπὸ πολεμικὸν μόνος.

—«Ποτέ του νὰ μὴ δειλιᾷ
μὲ τ' ὅπλο ν' ἀποθάνῃ
Μὲ χίλιους εἷς νὰ πολεμᾷ
καί νικητὴς νὰ βγαίνῃ.

Οἱ ἀκούραστοι δεκανεῖς τῶν γεφυροποιῶν κ. κ. Π. Βολοτόπουλος, Ἰωαν. Κωλέτης καὶ Σταῦρος Γρηγορακάκης Τ. Τ. 905 μᾶς περιγράφουν εἰς στίχους τὰς ἐντυπώσεις των ἐκ τοῦ περιωνύμου Σαγγαρίου. Εἶναι ὁ Λόχος των τεταγμένος νὰ στήσουν τὴν «***Πρώτην γέφυραν τοῦ Σαγγαρίου***». Ὁ ἐχθρὸς ἀντιλαμβάνεται τὴν παρουσίαν των καὶ ὁ Τοῦρκος φρουρὸς φωνάζει:

«Τσαοὺς μπορτὰ γιουνὰν ἀσκὲρ κιοπροῦ γιαπὰρ ἰστέρσι» Καὶ

«—Μὲ πολυβόλα τοῦ Μαξὶμ
ἄρχισε νὰ τοὺς βάλλῃ
Κι' ἡ σφαῖρες τοὺς ἐρχόσανε
Σἂν νἄτανε χαλάζι
Κι' ὁ ἥρως Ταγχματάρχης τους
«—Δελφίνια» τοὺς φωνάζει
Τὴ γέφυρα νὰ δέσουμε
κανεῖς σας μὴ τρομάζῃ»

Στὴν προτροπὴ τοῦ Ταγματάρχου οἱ γενναῖοι γεφυροποιοὶ ἀψηφοῦντες τὰ βόλια ἀρχίζουν τὸ ἔργον. Καὶ μεταβαλλόμενοι εἰς πραγματικὰ δελφίνια πέφτουν στὸ ποταμὸ καὶ κολυμβῶντες ἐκτελοῦν τὸ καθῆκόν τους. Ἐντὸς ἑνὸς τετάρτου ὁ ποταμὸς ἐζεύχθη καὶ τὸ 37ον Σύνταγμα ἀπέναντι εὑρέθη. Τί ἐπηκολούθησε δὲν περιγράφεται. Ὁρμὴ καὶ γενναιότης ἀφάνταστος, θάρρος ἀκλόνητον καὶ πόθος ἀκράτητος τῆς Νίκης, τοῦ Θριάμβου:

—Οἱ Τοῦρκοι οἱ Κεμαλικοὶ
τραβοῦσαν τὰ μαλλιά τους
Σἂν εἴδανε τοὺς Ἕλληνας
στὰ χαρακώματά τους».

Ὁ πολύτιμος πολεμικὸς συνεργάτης μας κ. Φαλταΐτς ἔδωσε σὲ προηγούμενα φύλλον βαθυχάρακτον τὴν εἰκόνα τοῦ ***Κουραμπιὲ*** τῶν πόλεων. Τὸ ἔνδοξον στρατόπεδον τῆς Μ. Ἀσίας συνεκινήθη καὶ διερμηνεὺς ὑπέροχος τῆς συγκινήσεως ταύτης ἐγένετο ὁ γενναῖος πολεμιστὴς κ. Ἀναστ. Μαρκεσίνης, Λοχίας Τ. Τ. 925 ὅστις ἐμμέτρως καὶ μὲ πολυ κέφι καὶ χιοῦμορ μᾶς στέλλει τὰς ἐντυπώσεις του.

Ζητεῖ να διαβάζῃ τακτικὰ τὴ «Νίκη» γιά:

«Νὰ βλέπῃ τά περίεργα
διὰ τοὺς Κουραμπιέδες
ποῦ δὲν ἀδιάζουν τὸ πρωΐ
νὰ πίνουν τοὺς καφφέδες

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς περικλεεῖς αὐτοὺς ἐργάτας τῆς νοσηρότητος τῶν πατριωτικῶν ἀντιλήψεων τοὺς λέγει

– «Νὰ ξεύρῃς βρὲ ἀναίσθητε
βρὲ Κουραμπιὲ κοθῶνι
Πῶς τῆς Ἀγκύρας τὰ βουνὰ
Δὲν εἶναι πιὰ πεπόνι

—Πέρασε τὸν Σαγγάριον
νὰ δοῦμε τὶ θὰ γίνῃ
Θὰ φύγουν τὰ τακούνιά σου
ἀπ' τὸ ταγὸ λουστρίνι».

— ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ —

Κον Γ. Α. ***Π. Ἴλαρχον*** Τ. Τ. 926. Σᾶς εὐχαριστεῖ καὶ ἡ «Νίκη» διὰ τὸ φιλικὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφέρον σας. Ἐλπίζομεν ὅτι περιῆλθεν εἰς χεῖράς σας ἐγκαίρως τὸ φύλλον τὸ περιέχον τὴν νεκρολογίαν σας. Εὐχαρίστως θὰ ἴδωμεν φωτογραφίας τοῦ Μετώπου. Τὰς ἀναμένομεν. Νὰ προσέξετε μόνον νὰ ἔχουν ζωηρὸν χρωματισμόν. ***Κον Μαρ. Τζιουρ. Λοχίαν*** Τ. Τ. 925. Ἐλλείποντα φύλλα ἐστάλησαν, ἐλήφθη ἔμβασμά σας. Περιγραφή σας θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν της. Ἔχομε ἀπὸ ὅλον τὸν στρατόν μας περιγραφάς, ἐπιστολάς κ.τ.λ. καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν ὅλους. Προτιμῶνται πάντοτε τὰ σύντομα ὅπως τὸ ἰδικόν σας. ***Κον Χρ. Κωστ. δεκανέαν Τραυματίαν*** Ἐνταῦθα. Τὰ ἀποσταλέντα θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειράν των. ***Κον Νικ.*** Ἀοημακ. ***Κάϊρον.*** Ἐλήφθησαν ποιήματά σας. Θαυμάσιος ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἀλλὰ ἀνεπαρκὴς ἡ στιχουργική σας τέχνη. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν ἰδέαν εν τούτοις τῆς πατριωτικῆς σας ἐξάρσεως. Κον Εὐάγ. ***Σπηλ.*** Ἱππέα Τ. Τ. 940α. Θα δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον. Ἀμοιβὴν δὲν δεχόμεθα. Δα ***Καλ.*** ***Παυλ.*** Ἐνταῦθα. Φύλλα ζητηθέντα σᾶς ἐστάλησαν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Κον Α. ***Παππαθ.*** Τ. Τ. 901. Ἐλήφθη ποίημά σας. Κον ***Π.*** Ἀρετ. Τ. Τ. 901. Φύλλα σᾶς ἐστάλησαν. Παράκλησίν σας θὰ διαβιβάσωμεν εἰς τον «***Ψυχαγωγικὸν Σύνδεσμον***» «***Φθινόπωρον***» θὰ δημοσιευθῇ. ***Κον Χρ.*** Κουκ. Τ. Τ. 902. Ἐλήφθη ἡ «***Καρδιὰ τῆς μάννας***». Χωρὶς νὰ ἔχωμεν εἰδικὴν «***φιλολογικὴν στήλην***» εἴμεθα πρόθυμοι ὅτι μᾶς στέλλουν τὰ «***παιδιά***» τοῦ μετώπου νὰ τὰ δημοσιεύωμεν ἀρκεῖ νὰ εἶνε γραμμένα ὅπως δήποτε γιὰ δημοσίευσι. ***Κον Ε. Διακ. Λοχίαν*** Τ. Τ. 903. Ἐλήφθη ποίημά σας. Κον ***Χρ.*** Βασιλ. ***Λοχίαν*** Τ. Τ. 926. Ἐλήφθη περιγραφή σας. Θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν της. Προτιμῶμεν πάντοτε νὰ λαμβάνομεν συντόμους περιγραφάς. ***Κον Δ. Ν. Λυτ:*** Ἀμφισσαν. Φύλλα ζητηθέντα σᾶς ἐστάλησαν. ***Κον Ἰωάν. Α. Γιαν.*** Δεκανέα. Τ. Τ. 925. Ἐλήφθη ἐπιστολή σας. Σᾶς στέλλονται φύλλα τακτικὰ δι' ὅλους τοὺς γενναίους συναδέλφους σας ἀπάνω στὰ τιμημένα βουνὰ τῆς Μ. Ἀσίας. ***Κον Βασ. Περδικ.*** Τ. Τ. 925. Ἐλήφθη ποίημά σας. Σᾶς ἐνεγράψαμεν. ***Κον Πυρ. Νικ.*** Οἰκον. ***Σμύρνην.*** Ἐλήφθη ἐπιστολή σας καθὼς καὶ ἐπιστολαὶ φίλων σας. Καθυστερούμενα ἐστάλησαν. Εἰς φίλον σας πολεμιστὴν Τ. Τ. 902 θὰ στέλλωνται τακτικὰ φύλλα δι' αὐτὸν καὶ τοὺς συναδέλφους του.

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πέμπτη 11 Νοεμβρίου.—Ἡ Δικαιοσύνη ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τοῦ κοινωνικοῦ ἐγκλήματος τῶν ἀπεργῶν ἔπραξεν ἄριστα τὸ καθῆκόν της διὰ τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τοὺς πρωταιτίους καὶ τοὺς ἐγκληματίας τῆς ἁρμοζούσης ποινῆς.

Παρασκευὴ 12 Νοεμβρίου.—Βεβαιοῦται ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον θὰ συνέλθῃ Συνδιάσκεψις διασυμμαχικὴ τῆς ὁποίας θὰ μετάσχῃ ἡ Ἑλλάς, ἡ Τουρκία, τὰ Κράτη τοῦ Εὐξείνου καὶ ἡ Ρωσσία.

Σάββατον 13 Νοεμβρίου.—Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς μετάβασις ἐκ Λονδίνου εἰς Ρώμην τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γούναρη καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆ.

Κυριακὴ 14 Νοεμβρίου.—Ἐπιβεβαιοῦται ἡ προσεχὴς ἐπίσκεψις τῆς Ρώμης ἐκ μέρους τῆς Ἑλλ. Ἀποστολῆς.

Δευτέρα 15 Νοεμβρίου.—Μελετᾶται ἐν Λονδίνῳ ἡ σύγκλησις διασκέψεως ἥτις θὰ συζητήσῃ μόνον τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἡ εἴδησις αὕτη προυξένησε δυσάρεστον ἐντύπωσιν παρὰ τῷ τουρκικῷ κόσμῳ φοβουμένῳ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Τρίτη 16 Νοεμβρίου.—Οἱ Κιρκάσιοι οἱ λαβόντες τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Κεμὰλ ἐκήρυξαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ἐπιτροπὴ Κιρκασίων μεταβαίνει εἰς Εὐρώπην ὅπως συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας των.

Τετάρτη 17 Νοεμβρίου.— Κατέπλευσεν εἰς Μερσίναν Ἀμερικανικὸν πλοῖον πρὸς παραλαβὴν τῶν Ἀμερικανῶν ὑπηκόων κατόπιν τῆς ἀναχωρήσεως ἐκεῖθεν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΟΝΤΟΣ

Τετάρτη 10 Νομεβρίου.—Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** ἀνταλλαγὴ πυρῶν πεζικοῦ εἰς περιοχὴν Τσαρίτζας. Εἰς Μέτωπον ***Ἀφιὸν Καραχισσὰρ*** βολαί τινες ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ κατὰ θέσεών μας εἰς περιοχὴν Τσιβρίλ. Ἐχθρικὸν τμῆμα ἐκ 500 ἀνδρῶν ἐπιχειρῆσαν νὰ πλησιάσῃ πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ χωρίου Ταλλὰρ ἐγγὺς τῶν γραμμῶν μας ἠναγκάσθη ν' ἀνακόψῃ τὴν κίνησίν του, βληθὲν ὑπὸ ἡμετέρου πυροβολικοῦ.

Πέμπτη 11 Νοεμβρίου. — Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** ἠρεμία. Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν Καραχισσὰρ*** ἐχθρικὰ τμήματα ἀπωθήσαντα ἡμέτερα ἐπιτηρητικὰ τμήματα ὡς ἐπιχειρήσαντα νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰς γραμμάς μας εἰς τὴν περιοχὴν Τσιβρὶλ ἀπωθήθησαν μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν.

Παρασκευὴ 12 Νοεμβρίου. — Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** μικρὰ ἐχθρικὰ τμήματα πλησιάσαντα γραμμάς μας εἰς ὑποτομέα Προυσὰκ διεσκορπίσθησαν διὰ πυρῶν πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ. Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν Καραχισσὰρ*** μικραὶ κινήσεις ἐχθρικῶν περιπόλων πρὸ τῶν γραμμῶν.

Σάββατον 13 Νοεμβρίου. — Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** ἡσυχία. Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν*** ἡμέτερα τμήματα ἐπιτεθέντα κατὰ ἐχθροῦ ἐγκατεστημένου εἰς Τσὰλ-Ὀβᾶ περιοχῆς Τσιβρὶλ ἀνέτρεψαν τοῦτον μετὰ πείσμονα ἀντίστασιν καταλαβόντα δεσπόζοντα σημεῖα ὑψωμάτων Σὲν Ἀλβέν.

Κυριακὴ 14 Νοεμβρίου.—Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν*** ἡμέτεραι δυνάμεις ἐξηκολούθησαν ἐπίθεσίν των εἰς περιοχὴν Τσὰλ-Ὀβοῦ καταλαβοῦσαι χωρίον Σὲχ-Ἄλβεν. Νοτιοδυτικῶς καὶ νοτιοανατολικῶς τῶν ὑψωμάτων ἐχθρὸς ἀμυνθεὶς ἐπιμόνως ἐπὶ φόβῳ καταλήψεως ὀχυρῶν.

Δευτέρα 15 Νοεμβρίου.—Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** καὶ εἰς περιοχὴν Ντεντὲν—Τεπὲ ἀνταλλαγὴ πυρῶν πυροβολικοῦ. Εἰς Μέτωπον ***Ἀφιὸν*** καὶ εἰς περιοχὴν Κὰλ-Ὀβοῦ ἐχθρὸς πρὸ ἡμετέρας ἐπιθέσεως ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ μέχρι τοῦ γεφυρώματος Σεϊγκούντ.

Τρίτη 16 Νοεμβρίου.—Εἰς Μέτωπον ***Δορυλαίου*** ἡμέτερον ἀπόσπασμα ἐκτελέσαν ἐπιδρομὴν πρὸς Σαγγάριον συνεπλάκη μετὰ ἐχθρικῶν ὁμάδων 150 ἀτάκτων κατεχόντων θέσεις περὶ χωρίον Ἰνχισσάρ. Μετὰ τετράωρον συμπλοκὴν ἐχθρὸς ἐξεδιώχθη πέραν χωρίου Σαγγαρίου. Εἰς Μέτωπον ***Ἀφιὸν***, εἰς περιοχὴν Τσιβρὶλ ἀραιοὶ πυροβολισμοὶ εἰς διάφορα σημεῖα.

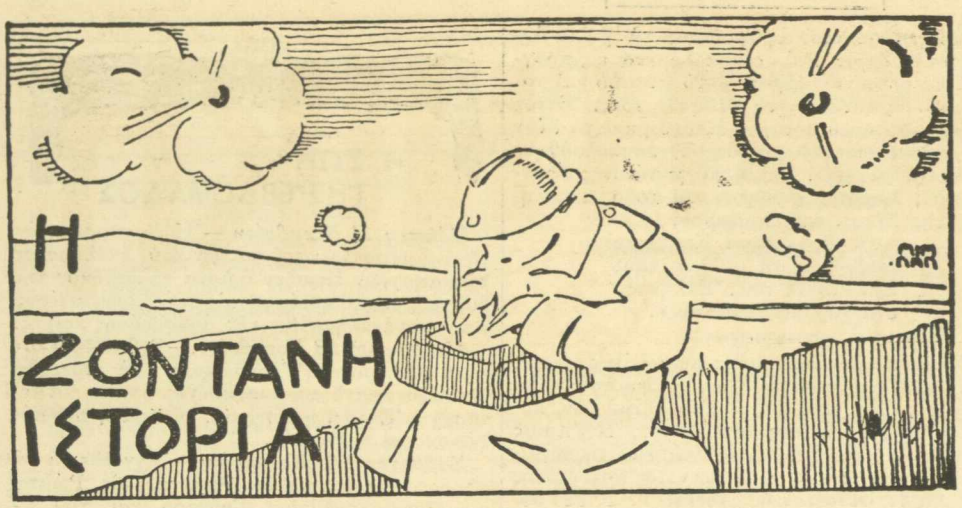

Ἡ κάτωθι πατριωτικὴ ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Σπῦρον Ι. Καρβελᾶν στρατιώτην (Στρατηγεῖον ΙΙΙΙ Μεραρχίας Τ. Τ. 929).

Ἀγαπητέ μου Σπῦρο,

Εἶμαι καλά, εὔχομαι δὲ ὅπως ἡ παροῦσα μου σὲ εὕρει ἐν ὑγείᾳ. Πολὺν καιρὸν ἔχεις νὰ μοῦ γράψῃς. Μόνον ἀπὸ τὸν Γιώργη μανθάνω ὅτι εἶσαι καλά. Ἐν πρώτοις σὲ συγχαίρω διότι ἐφάνης ἀντάξιος τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ, τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Ἰδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τιμηθεὶς μάλιστα διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ. Ἀφῆκες βέβαια, τὴν οἰκογένειάν σου, τοὺς μαθητάς σου καὶ μετέβης ἐκεῖ ὅπου ἡ φωνὴ τῆς γλυκειᾶς Πατρίδος σὲ ἐκάλεσε. Ἐκεῖ ὅπου ἡ Πατρὶς μᾶς ἔστειλε τὸ μεγάλο της Παιδί. Αὐτὸ ὅμως διὰ τὸν Ἕλληνα πολεμιστήν, τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ δηλαδὴ τὰ πάντα καὶ νὰ ὑπακούσῃ μόνον εἰς τὴν Πατρίδα εἶναι τιμή, ἀρετὴ μεγίστη.

Ἐξακολουθήσατε, λοιπόν, τὸ ἔργον σας ἔχοντες πλήρη καὶ ἀκλόνητον τὴν πεποίθησίν σας πρὸς τὸν ἔνδοξον ἡμῶν Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον τὸν ΙΒ΄, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διάδοχος τοῦ Κωνσταντίνου ἐκείνου ὁ ὁποῖος προσωρινῶς κοιμᾶται εἰς τὴν πύλην τοῦ Ῥωμανοῦ καὶ Ὅστις μετ' οὐ πολὺ μελεῖ νὰ ἀναστηθῇ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν Ἐστεμμένου μαχητοῦ τοῦ Μπιζανίου. Γνωρίζετε δ' ὅτι ἡ ἀδιάλειπτος ἡμῶν προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι νὰ Σᾶς φυλλάτῃ καὶ ἐνισχύῃ, ἵνα δι' Ὑμῶν στερεωθῇ καὶ κραταιωθῇ ἡ Πίστις τοῦ Ἔθνους μας, ἡ Πίστις τοῦ Χριστοῦ μας. Δὲν μοῦ ἔγραψες τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τῆς ἐνδόξου γῆς τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν πέραν χωρῶν. Πῶς σοῦ ἐφάνη τό χωριὸ τοῦ Ὁμήρου; Ἐδιάβασα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Νίκης» τὴν νεκρολογίαν πρὸς τὸν πεσόντα φίλον σου Μιχαλόπουλον καὶ ἐθρήνησα καὶ ἐγὼ τὸν, καίτοι ἄγνωστόν μου προσωπικῶς, ἔνδοξον ὅμως πολεμιστὴν καὶ ηὐχήθην τὸ «Γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν» μετ' αὐτοῦ δὲ πάντες οἱ ἐνδόξως διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας πεσόντες Ἀδελφοί μας. Ὅλοι οἱ ἰδικοί μου σὲ ἀσπάζονται εὐχόμενοι ταχεῖαν καὶ ἔνδοξον ἐπάνοδον.

Φίλησε τὸν Ἀνδρέα.

Σὲ φιλῶ

Κωνσταν. Α. Κουτσοῦκος

Τελειόφοιτος Γυμνασίου

Ἀγαπητὴ «Νίκη»,

Διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβες ἔγινες περιζήτητος παρὰ τῶν φαντάρων. Σὲ συγχαίρω διὰ τοῦτο. Ἔλα ὅμως καὶ εἰς ἡμᾶς ποῦ εὑρισκόμεθα ἐπάνω δῶ εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ μᾶς κάμῃς συντροφιὰ καὶ ἀνακουφίσῃς τὴν μονότονον ζωή μας; Θὰ περνοῦμεν μαζί σου ὥρες εὐχάριστες, διότι σᾶς θεωροῦμεν ὡς δεύτερον σύντροφον ἀπὸ τὸν τοῦ «Στρατιώτου». Θὰ σᾶς ἀποστέλλω μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως μικρὰ στρατιωτικὰ διηγήματα ὡς καὶ λεπτομερείας μαχῶν εἰς ἃς ἔλαβον μέρος, τῶν ὁποίων τὴν φιλοξενίαν ἀναμένω πρόθυμον. Τέλος σᾶς εὔχομαι ὁλοψύχως καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον σας.

Τ, Τ. 925 Μετ' ἀγάπης

Ἰωάν. Μ. Γιαννάκης

δεκανεὺς

Ἀφιὸν Καρα-Χισσὰρ 29-10-21

Λατρευτή μας «Νίκη»,

Θέλεις νὰ λάβῃς ἰδέαν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ;

Σοῦ στέλλω ἐντυπώσεις μου τινὰς ἃς ἀπεκόμισα κατὰ τὴν ἐν Ἀφιὸν Καρα-Χισσὰρ παραμονήν μου καὶ ταύτας ἐκ τῆς ἀφηγήσεως ἐντίμου Ἀρμενικῆς οἰκογενείας μεθ' ἧς ἐσχετίσθην καὶ σοῦ ἐξηγοῦμαι. Ἡ ἐν λόγῳ Ἀρμενικὴ οἰκογένεια ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐδειναπάθησε μαρτυρήσασα ἐκ τῶν συνεχῶν πιέσεων καὶ πολλαπλῶν ἀτιμώσεων αἴτινες ἐγένοντο αὐτῇ ὑπὸ τῶν πρὸ ὀλίγου ἐκδιωχθέντων βαρβάρων, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ὁποίων στενάζοντες οἱ δυστυχεῖς Ἀρμένιοι ἐπὶ τόσα ἔτη, ὀλίγον ἔλλειψε νὰ ἔχανον ὄχι μόνον τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωήν των.

Ἡ μεγάλη πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπη των ὀφείλεται, ὡς ἐννοεῖ τοῦτο κάθε ἄνθρωπος, εἰς τὴν ἀντίθεσιν τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἑνὸς Κράτους, καὶ τῆς βαρβαρότητος τοῦ ἄλλου.

Τρανοτάτη καὶ αὕτη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε Κράτος πολιτισμένον, ἀγωνιζόμενον διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τόσον, ὅσον καὶ διὰ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀλλοθρήσκων.

Μᾶρκος Τζιουρᾶς

Τ. Τ. 925 λοχίας

Σιάτιστα Μακεδονίας

Ἀγαπητή μου «Νίκη»,

Σὲ παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσῃς τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Αυκουρόπουλον Ἐμμανουὴλ στρατιώτην. Αον Σύνταγμα πεζικοῦ, 6ος λόχος. Τ Τ 907.

Ἀγαπητέ μοι ἀδελφὲ χαῖρε καὶ ὑγίαινε· ὑγιαίνω.

Πολλὰς ἐπιστολὰς μέχρι τοῦδε σοὶ ἔχω στείλει καὶ ἀπάντησίν σου εἰσέτι δὲν ἔλαβον. Ἔγραψα καὶ τοῦ κ. λοχαγοῦ σου ἵνα μοὶ ἀπαντήσῃ ἀλλὰ μέχρι ὥρας δὲν ἔλαβον εἴδησιν. Ἴσως ἡ Σεβαστὴ διοίκησίς σου μοὶ ἀπαντήσῃ ἀργότερον καὶ τώρα κατέφυγον διὰ τὴν συνεννόησίν μας εἰς τὴν «Νίκην» μας. Ἐὰν μοῦ γράφῃς καὶ δὲν λαμβάνω τὰς ἐπιστολάς σου νὰ ἀπανόήσῃς διὰ μέσου τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ θὰ λάβω ἀπάντησιν, καθότι ἡ ἀγαπητή μας «Νίκη» μᾶς παρέχει αὐτὴν τὴν εὐκολίαν. Γράψε μου ταχέως διότι ἀνησυχῶ.

1 Νοεμβρίου 1921.

Σὲ φιλῶ ὁ ἀδελφός σου

Δημ. Λυκουρόπουλος

Δεκανεύς, 6ου Συν)τος πεζικοῦ 3 Διμοιρία Πειθαρχικὴ Τ Τ 915

Ἀγαπητὴ «Νίκη»

Φθινόπωρον στὴ Μ. Ἀσία

Κατοικοῦμεν εἰς μίαν τουρκικὴν κωμόπολιν μὲ ὀλίγους κατοίκους, καθ' ὅτι οἱ πλεῖστοι ἀνεχώρησαν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τήν... νικηφόρον (;!) ὑποχώρησίν του.

Περνοῦμε μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἑξοχικὸς βίος εἶγε πραγματικὴ ἀπόλαυσις. Ἔχομεν τὸ καλοκαιράκι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ποῦ μᾶς χαρίζει ὁ Ὀκτώβριος, σὰν τελευταίαν ἀναλαμπὴν σβυνομένης πυρκαϊᾶς. Εἶνε τὸ τελευταῖο γέλοιο τοῦ ἀπελθόντος θέρους προτοῦ τὸ διαδεχθῇ ὁ κλαίων χειμών.

Ἂς μὴ συλλογιζόμεθα τὸν παγωμένον γεροχειμῶνα ποῦ περιμένομεν, ἀλλ' ἂς ἀπολαμβάνωμεν τὴν ὡραίαν ταύτην τοῦ ἔτους ἐποχὴν καθ' ἣν οὔτε τὸ ψύχος εἶνε ὑπερβολικόν, οὔτε ἡ ζέστη ἀνυπόφορος. ***Αἰολεὺς***

Δορύλαιον 27-10-1921.

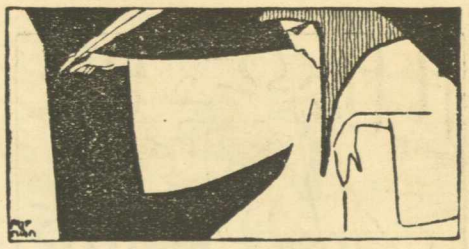

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΝ
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΕΜΜ. ΒΑΡΒΙΛΑΚΗ
ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΤΟ ΜΠΑΞΕΖΙΚ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28 φύλλου)

26 Ἀπριλίου.—Πολὺ πρωΐ, πρὶν ἀκόμη ξυπνήσωμεν, ἐχθρικὸν πυροβόλον ἔρριψε τέσσαρας βολὰς εἰς τὰς κατασκηνώσεις μας. Ὅλοι ἀμέσως ἐτρέξαμεν εἰς τὰ χαρακώματα. Μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ βάλῃ τὸ πυροβολικόν μας καὶ τὸ ἐχθρικὸν ἔπαυσε. Ἠκούσθηοαν ὅμως νὰ βάλλουν ἐχθρικὰ πολυβόλα εἰς τὸν τομέα τοῦ 17ου Συντάγματος.

27 Ἀπριλίου.—Εἰδοποιήθημεν ὅτι θὰ ἐφεύγαμεν ἀπὸ τὸν ὑποτομέα τοῦ Ἀδὰ Παζὰρ διὰ τὸ Φερεσλὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ 3ου τάγματος. Ἀνεχωρήσαμεν τὴν 1ην μ.μ. καὶ ἐφθάσαμεν τὴν 7ην μ. μ. Μίαν ὥραν πρὶν νὰ φθάσωμεν ἤρχισε νὰ βρέχῃ καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν ἐστήσαμεν τὰ ἀντίσκηνά μας διὰ νὰ κοιμηθοῦμε. Ἦτο ὅμως τόση ὑγρασία καὶ λάσπη ὥστε ἐμείναμεν ἔτσι χωρὶς νὰ κλείσωμε διόλου μάτι.

29 Ἀπριλίου.—Πολὺ πρωΐ ἡτοιμάσθη ὅλος ὁ λόχος μας καὶ ἐπήγαμε εἰς τὸ Σινὶ—Ὀγλοῦ πρὸς ἀναγνώρησιν. Δὲν ἀνεκαλύψαμε τίποτε καὶ ἐπιστρέψαμε πάλιν εἰς τὰς θέσεις μας.

2 Μαΐου—ἐσηκωθήκαμε πολὺ πρωΐ καὶ ἀναχωρήσαμε μὲ ὅλα τὰ δημόσια εἴδη πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐπῆγεν ὁ πρῶτος λόχος χθὲς ἐβαδίσαμε μέσα ἀπὸ τὸ δάσος καὶ ἐκεῖ ἔβαλε τὸ πυροβολικόν μας εἰς ἕνα ἀπέναντι σημεῖονδπου ἐνεφανίσθησαν ἐχθρικαὶ κινήσεις.

Τὴν νύκτα αὐτὴ ἐχθρικὴ ὁμὰς ἤρχισε νὰ πυροβολῇ ἐκ δύο μερῶν κατὰ τοῦ καταυλισμοῦ μας, ἐπιφέρουσα οὕτω ἀνησυχίαν εἰς ἡμᾶς.

Κατόπιν ὁ ἐχθρὸς ἀπεσύρθη μόνος του χωρὶς νὰ τοῦ βάλωμεν ἡμεῖς,

3 Μαΐου.—Τὸ ἀπόγευμα ἐστάλη ἕνας οὐλαμὸς πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ ἐξηκρίβωσε τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

4 Μαΐου.—Πολὺ πρωΐ ὁ πρῶτος λόχος μὲ μίαν διμοιρίαν τοῦ δευτέρου λόχου καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ ἀποσπάσματος ἀνεχώρησαν πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὰς 10 ἠκούσθησαν πυκνοὶ πυροβολισμοὶ καὶ ἦχοι πυροβόλου. Ὅλα τὰ χωρία τῆς περιφερείας ἐκείνης ἀπετεφρώθησαν. Ἀπωλείας εἴχομεν μόνον ἕνα τραυματίαν.

5 Μαΐου.—Τὸ πυροβολικόν μας ἔβαλε σήμερον τὸ πρωΐ εἰς τό χωρίον Γενῆ-Ὀγλοῦ καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἔφυγε.

6 Μαΐου.—Ἡμέρα συννεφώδης. Οὐδὲν ἀξιοσημείωτον.

7 Μαΐου.—Τό ἑσπέρας διεδόθη ὅτι θὰ ἀντικαταστήσουμε τὰ ὅπλα τους λεμπὲλ μὲ μάνλιχερ.

8 Μαΐου.—Ἐσηκωθήκαμε πολὺ πρωΐ καὶ ἀνεχωρήσαμε κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ Ἀδὰ—Παζάρ. Τὸ ἀπόγευμα ἐφθάσαμεν εἰς τόνσταθμὸν καὶ παρελάβαμεν τὰ νέα ὅπλα καὶ φυσίγγια καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἀμέσως διὰ Φερεσλὶ, ὅπου ἐφθάσαμεν τὴν 10 νυκτερινὴν κατάκοποι.

9 Μαΐου.—Ἕως τὸ μεσημέρι εἴχαμεν ἀνάπαυσιν, τὸ ἀπόγευμα μᾶς ἔγινε θεωρία τοῦ ὅπλου μάνλιχερ.

11—12 Μαΐου.—Ἀνεχωρήσαμε μετὰ μιᾶς διμοιρίας πολυβόλων δι' ἐπιθετικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐβαδίσαμεν ἕως τὸ πρωΐ. Ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα χωριὸ ὅπου ἀνοίξαμε μάχην μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Εἴχομεν δύο νεκροὺς καὶ τρεῖς τραυματίας. Τὸ ἀπόγευμα ἐνεταφιάσαμεν τοὺς νεκρούς.

13 Μαΐου.— Τὸ ἀπόγευμα, εἰργάσθημεν κατὰ τὸ σύνηθες πρὸς ἀνώρυξιν χαρακωμάτων.

14 Μαΐου— Περὶ τὴν μεσημβρίαν διάφορα ἀποσπάσματα σταλέντα εἰς τὰ πέριξ χωρία, ἔκαμαν ἐπίταξιν τῶν ἀλόγων τῶν χωρικῶν, ἐπιστρέψαντα τὸ ἑσπέρας.

17 Μαΐου.— Μᾶς ἦλθεν εἰς τὸ τάγμα ἀποστολὴ κληρωτῶν. Μεταξὺ τούτων εἶναι καί πολλοὶ Θρᾴκες. Ἐδέχθημεν τοὺς κληρωτοὺς μὲ ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα.